

Základní škola Třebíč, Benešova

GAG-BEN

ČASOPIS, KTERÝ INSPIRUJE, POBAVÍ, INFORMUJE

Nejzajímavější články

Kultura

„Pruhovaná plavba“

Jan Hřebejk

Vystudoval společně se svým filmovým spoluputníkem, scénáristou Petrem Jarchovským (viz GAG – BEN, Říjen 1/2008 – pozn. redakce), Akademické gymnázium ve Štěpánské a v letech 1987 - 1991 katedru scenáristiky a dramaturgie na pražské Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění (FAMU)...

Více na str. 3

Zábava

Život pejska
2. díl

Ahoj, tak jsem tu zase. V minulém díle jsem vám psal, jaký jsem byl neposedný štěndo a moje vyprávění skončilo, když jsem přijel na cvičák. Strašně jsem se bál, ale vlastně nebylo čeho. Když jsme vystoupili z auta, panička otevřela...

Více na str. 21

Život

kolem nás

Mladí matematici z „Benešky“ bodovali v mezinárodní soutěži

Třebíč, ZŠ Benešova, 19.03. 2009, 189 soutěžících ve 4 kategoriích.

Ve čtvrtek 19. března žáci 2. až 9. tříd...

Více na str. 14

Kultura

Notor band

Kdo vlastně jsme? Jsme začínající třebíčská kapela, která se snaží hrát převážně převzaté rockové věci různých interpretů. Pracujeme i na vlastní tvorbě, kterou bychom časem rádi publikovali.

Jak to vlastně začalo? Takže na začátku všeho bylo..pivo..nad ním můj bratr a jeho dva kamarádi s nápadem založit kapelu. Honza a brácha v té době začínali hrát na kytaru. Dočkal se vrhnul na bici a po domluvě bylo rozhodnuto, že by se hraní mohlo uskutečnit v nízkoprahovém klubu na Hájku. Začátky byly krušné, hudba, na které se všichni dohodli, nebyla příliš hratelná pro amatéry jako oni. No prostě to nestálo za nic, ale bavilo je to...

Více na str. 8

Příroda

Objevení nového druhu pavouka na Moravě

Milan Řezáč z Výzkumného ústavu rostlinné výroby v Praze dosáhl velkého úspěchu, když na jižní Moravě objevil nový druh jedovatého pavouka. Živočich je jedním z největších a zároveň nejjedovatějších pavouků ve střední Evropě. „Jeho kousnutí může způsobit několikahodinovou horečku provázenou...

Více na str.18

Sport

Turnaj v basketbalu

Základní škola Na Kopcích hostila dne 17. března 2009 basketbalisty. Turnaje se zúčastnily základní školy okresu Třebíč.

Naši školu reprezentovali žáci sportovní třídy devátého ročníku: Jakub Cejpek, Damien Diviš, Pavel Mrha, Jakub ...

Více na str. 20

Život

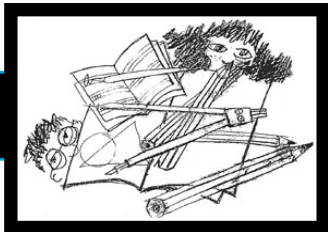
kolem nás

Pochoutky cizích zemí

Francie

Francie má pověst nejlepší kuchyně na světě. Je mimořádně pestrá, najdeme v ní pokrmy vydatné a hodně kořeněné...

Více na str. 12

OBSAH

Obsah

Z obsahu.....	1
Složení redakce.....	1

Úvod

Slovo šéfredaktora.....	2
Ředitelské okénko.....	2

Kultura

„Pruhovaná plavba“.....	3
Pokusy o recenze.....	4
Sametová revoluce.....	6
The Rasmus.....	7
Notor band.....	8
Žakovský senát na „Benešce“.....	9

Život kolem nás

Deset dnů v Dominikánské republice.....	10
Víkend v Londýně.....	11
RC minivrtulníky.....	12
Pochoutky cizích zemí.....	12
Co jste možná o Třebíči nevěděli.....	13
Naši žáci ve víru olympiád.....	14
Jezdíte rádi vlakem?.....	15

Příroda

Milovníci zvířátek.....	16
Border kolie.....	16
Arabský plnokrevník.....	17
Mérenský kůň.....	17
Objevení nového druhu pavouka.....	18
Nový druh sinic.....	18

Sport

Seznamte se s jezdcem na koni.....	19
Lyžařské závody ve Velkém Meziříčí.....	19
Krajský přebor na pražském Strahově.....	19
Turnaj v basketbalu.....	20
Turnaj v T-ballu.....	20
SK Horácká Slavia Třebíč.....	20

Zábava

Život pejska.....	21
Vybarvi si obrázky.....	22
Boj o kluka (fotostory).....	23
Myšák Majki.....	25
Dokážete napsat svůj životopis?.....	25

Složení redakce

Šéfredaktor: Kristýna Bušová

Zástupce šéfredaktora: Michaela Cahová

Grafik: Michaela Cahová

Rubriky:

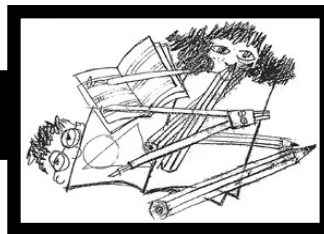
1. Kultura - Michaela Pavlečková, Alžběta Pospíchalová
2. Život kolem nás - Lukáš Abrahám, Lucie Deabisová, Dominik Jeřábek, Liliya Moldovan
3. Příroda - Kristýna Kazdová, Kristýna Krajčová, Kamila Němcová
4. Sport - Zdenka Kolářová
5. Zábava - Jana Dvořáková, Klára Matoušková, Tomáš Tůma

Koordinuje: Eva Pokorná

Tisk: Akcent, spol. s r. o.

Vydává: ZŠ Třebíč, Benešova

Výtěžek z prodeje časopisu je vždy použit na vydání dalšího čísla.

Slovo šéfredaktora

Milí čtenáři!

Skončily nám jarní prázdniny a další jsou v nedohlednu. I když musím přiznat, že mně to zrovna dvakrát nevádí a snad ani vy nějak zvlášť netrpíte. Ale kdybyste se přece jen do školy netěšili (i to se může stát), tak doufám, že vám náladu a chuť docházet na „Benešku“ zvedne další číslo našeho časopisu. Co se v něm dozvíte? Tak třeba se podíváte do cizích zemí za jejich kulturou i jídlem, dozvíte se něco nového o našem městě Třebíč nebo si přečtete fotoromán, který je opět hodně pře-

Ředitelské okénko - jarní

Až budete číst tyto řádky, bude už jaro. Miluji toto období. Jsou pryč zimní nepříjemné plískanice, chřipky a šero. Vše se probouzí k novému životu a nové naději. Co nás čeká v tomto období?

Devátáky a jejich rodiče zmatky kolem nového způsobu přijímacího řízení, který se skutečně našim poslancům nepovedl. Škole se podařilo dojednat další mezinárodní výměnné pobyty a akce. Skupina žáků jazykové třídy ze 6.B přivítá v květnu skupinku dětí z daltonské školy v Holandsku. Na oplátku naše děti navštíví v červnu Holandsko. Žáci 7.C stráví v květnu tři dny v rakouském Hornu s

kamarády z Hauptschule při společném projektu v rámci velké hornorakouské výstavy, která se letos koná ve spolupráci s krajem Vysočina – s městem Telč. V září by měly přijet rakouské děti do Třebíče na výtvarný workshop. Nejvýznamnější akcí bude účast skupiny 22 dětí ze 7.C a 9.C na obrovské charitativní akci v hale Milénia v Londýně. Ve středu 1. července 2009 tam vystoupí spolu se čtyřmi tisíci londýnských školáků v show o skupině The Beatles, kterou by mělo sledovat 14.000 diváků. Výtěžek této akce bude věnován na výstavbu školy umění pro děti v Bangladéši. Pochopitelně, že v květnu proběhne tradiční návštěva dětí z Realschule Grossbottwar v Třebíči u 8.C a tato třída vyjede na týden v červnu do Dánska k dětem do Rosenvangskolen Aarhus.

Na konci května se sejdeme na tradiční velké školní akademii, v červnu proběhne celoškolní hra pro žáky 5. - 9. tříd pod názvem „Musíme si pomáhat“ podle filmu pana režiséra Hřebejka, se kterým budeme 1. dubna besedovat ve školní divadélku. Pro žáky 1. - 4. tříd ten samý den bude velké zábavná celodenní show s překvapením.

A na závěr bych rád odpověděl na dvě otázky žakovského senátu (více o práci senátu na straně 9 - pozn. red.).

1) Proč je často v jídelně k pití mléko?

Jídelna musí plnit tak zvaný „Spotřební koš“, což je měsíční procentuální vyjádření použití jednotlivých surovin v porovnání s předepsaným povinným použitím (např. mléka, mléčných výrobků, ryb, masa, tuků, zeleniny, ovoce atd.). Toto kontroluje Česká školní inspekce a Česká hygiena. Nedodržování je postihováno. Mimo to – vždy je vedle mléka v druhé várnici další nápoj. Takže si stačí pouze vybrat. Navíc mléko je pro vás v tomto období vašeho života velice důležité – obsahuje totiž látky důležité pro růst kostí. Takže mléko pijte.

2) Proč dostaneme maso nebo přílohu, i když

kvapivý a napínavý. Určitě oceníte i recenze a názory na filmy, které jste mohli vidět ve filmovém klubu. Máme pro vás i mnoho výsledků z olympiád, turnajů i recitační soutěže. No, ale i článek, který zrovna každého nepotěší, mě tedy určitě ne. Na Moravě se totiž vyskytl nový druh pavouka, tak se nechte překvapit, co za „krasavce“ to je ☺. Ale nebojte, máme pro vás i příjemná zvířátka, třeba se dozvíte něco ze života koní nebo pejska Rolfika.

Při čtení tohoto čísla vám přeji pěknou zábavu a hezké dny.

Kristýna Bušová

řekneme kuchařkám, že to nechceme?

Prostě to nejde! Kuchařka vám musí vydat celý oběd, na který máte nárok. Mohlo by se totiž stát, že si potom budete doma stěžovat, že máte hlad a bude se potom složitě vašim rodičům dokazovat, že vy jste to či ono nechtěli. Vážení, myslím si, že se kvalita stravy v jídelně velice zlepšila a že si skutečně můžete vybrat. Ne ve všech jídelnách je takový výběr – můžete mít králíčí, krůti maso, výborné buchty, nejrůznější přílohy atd. Někdy mi je skutečně líto, že někteří vrací celé porce, aniž jídlo ochutnali. I cizí dospělí strávníci si pochvalují jídlo v naší školní jídelně, takže si myslím, že to tak hrozné není.

Váš ředitel Jaroslav Dejbl

KUPUJTE GAG-BEN!

Co si nepřčtete na stránkách
GAG-BENU,
to si jinde nepřčtete!

Chcete vědět víc?
Sledujte webové stránky
školy!

Potřebujete podat inzerát?
GAG-BEN je tu pro vás!

„Pruhovaná plavba“

Jan Hřebejk

Vystudoval společně se svým filmovým soupeřem, scénáristou Petrem Jarchovským (viz GAG – BEN, Říjen 1/2008 – pozn. redakce), Akademické gymnázium ve Štěpánské a v letech 1987 - 1991 katedru scénaristiky a dramaturgie na pražské Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění (FAMU).

Spolu s Petrem Jarchovským napsal ještě během studií na FAMU scénář ke generační filmové komedii z prostředí letního pionýrského tábora PĚJME PÍSEŇ DOHOLA. Podle tohoto scénáře natočili v roce 1990 celovečerní film debutující režisér (a nyníjší producent) Ondřej Trojan a rovněž debutující kameraman Asen Šopov. Ve filmu se v dětské roli poprvé objevila pozdější úspěšná mladá herečka Aňa Geislerová a Jan Semotán (Kšanda z Šakalích let).

V roce 1992 natočil Jan Hřebejk podle vlastní diplomové adaptace románu Egona Hostovského televizní inscenaci pro Českou televizi DOBROČINNÝ VEČÍREK s Jiřím Kodetem, Ivanou Chýlkovou a Bohumilem Kleplem v hlavních rolích.

Autorský filmový muzikál ŠAKALÍ LÉTA, retrokomedie z konce padesátých let o nástupu rock and rollové vlny v Čechách, měl premiéru v roce 1993. Podle povídek spisovatele Petra Šabacha napsal scénář Petr Jarchovský, původní hudbu a texty skladatel a zpěvák Ivan Hlas, film režíroval jako svůj celovečerní debut Jan Hřebejk a za kamerou stál renomovaný kameraman Jan Malíř. Film měl velmi dobrou návštěvnost a získal mnohá prestižní ocenění - mezi jinými i Českého lva za nejlepší režii pro Jana Hřebejka, za nejlepší mužský herecký výkon pro Josefa Abrháma, za nejlepší původní filmovou hudbu pro Ivana Hlase a za nejlepší film roku 1993.

Spolu s Janem Malířem Jan Hřebejk v roce 1996 realizoval televizní seriál pro děti KDE PADAJÍ HVĚZDY, který se prodal do mnoha zemí Evropy. Dalším úspěchem autorské dvojice Jarchovský - Hřebejk byla netradičně pojetá trojice autorských povídek pro televizní cyklus BAKALÁŘI, která získala prestižní ocenění Filmového a televizního svazu a Literárního fondu za přínos televizní hrané tvorbě za rok 1997.

Autorský tandem Hřebejk - Jarchovský spojil koncem devadesátých let svůj tvůrčí potenciál s filmovou společností Total Help Art

Foto z natáčení filmu HOREM PÁDEM

Foto: webové stránky

T.H.A. producenta a režiséra Ondřeje Trojana. Pod tímto produkčně investorským zázemím následně realizoval Jan Hřebejk podle scénářů Petra Jarchovského svoje dosud nejúspěšnější celovečerní filmy.

V roce 1999 domácí divácký megahit PELÍŠKY a následně o rok později film MUSÍME SI POMÁHAT, jehož mimořádné kvality potvrzuje i nominace na Oscara za nejlepší cizojazyčný film, pět Českých lvů, řada ocenění na mezinárodních filmových festivalech a uvedení v kinech prakticky po celém světě. V roce 2003 měl premiéru další divácky mimořádně úspěšný titul PUPENDO. V roce 2004 následoval film HOREM PÁDEM natočený podle scénáře Petra Jarchovského. Dva roky nato přišla KRÁSKA V NESNÁZÍCH, v níž se scénárista Jarchovský nechal inspirovat stejnojmennou básní Angličana Roberta Gravesa. Trilogie původních scénářů Petra Jarchovského byla v roce 2007 ukončena snímkem Medvídek. V průběhu roku 2008 měly premiéru dva Hřebejkovy filmy. Nejprve se tvůrci vrátili k povídkám Petra Šabacha, které se jako námět osvědčily už v ŠAKALÍCH LETECH, PELÍŠKÁCH a PUPENDU, aby dali vzniknout českému westernu U MĚ DOBRÝ, a pak se Jan Hřebejk poohlédl po jiných spolupracovnících, aby společně s Michalem Vieweghem a Jiřím Macháčkem sepsali scénář k NESTYDOVI, jehož předobrazem je Viewe-

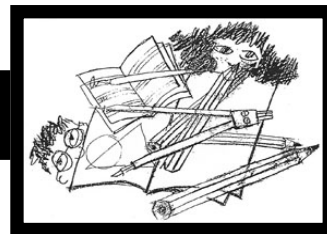
ghova kniha Povídky o manželství a sexu.

V období mezi natáčením celovečerních filmů Jan Hřebejk režíruje množství drobnějších prací v oblasti hudebních klipů, reklam či dokumentárních filmů (např. portréty Dominika Haška či Vladimíra Mišíka pro společnost Febio).

V roce 1997 debutoval Jan Hřebejk jako divadelní režisér NEBEZPEČNÝCH VZTAHŮ Christophera Hamptona s Vilinou Cibulkovou, Alešem Procházkou a Zitou Kabátovou v hlavních rolích v pražském divadle Pod Palmovkou.

V březnu 2000 se v též divadle uskutečnila další premiéra hry pod jeho režijním vedením – divadelní zpracování známého filmu Woodyho Allena VÝSTŘELY NA BROADWAYI. V roce 2002, opět v divadle Pod Palmovkou, režíroval Jan Hřebejk AMADEA v hlavní roli s Jiřím Bartoškou. S Jaroslavem Duškem a Natašou Burger, kteří hráli v HOREM PÁDEM, se Hřebejk sešel i při realizaci komorního dramatu pro dva herce MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ, které podle předlohy francouzského dramatika Eric-Emmanuela Schmidta zinscenoval pro Divadlo Na Jezerce.

Autor: Kristýna Bušová, VIII. C
Zdroj: www.osobnosti.cz

Pokusy o recenze

Filmy promítané ve filmovém klubu vedou žáky k zamyšlení.

U mě dobrý

Tento film od Jana Hřebejka byl o partičce kamarádů, kteří žijí v Praze na Libeňském ostrově, kde jeden z kamarádů vlastní hospodu, kde se celá parta schází a hraje karty. Celý příběh je ale hlavně o Kájovi, který má hysterickou a nešťastnou manželku Jitku. Podvodně si vydělává peníze a svojí ženě se téměř nevěnuje.

Když si vydělá dost peněz, i když podvodně, rozhodne se ženě navrhnout, že pojedou k moři. Jitka hned ožije a je šťastná, ale nevydrží ji to dlouho. Kája je bohužel hazardér a na jedné pouti prohraje všechny peníze s Romy.

Později zjistí, že ho ve hře podváděli a o svoje peníze přišel neprávem. Poprosí své přátele, aby mu pomohli se Romům pomstít. Jeden z kamarádů je bývalý kouzelník a tak ví, jak Romy přelstít.

Všichni se do plánu zapojí a podaří se jim dostat spravedlnost zase na svoji stranu.

Autor: Kristýna Bušová, VIII. C

Zpočátku se příběh odehrává v hospůdce, kterou vlastní jeden z šesti kamarádů. Scházejí se, aby si zahráli desítníkový mariáš.

Film působí docela nudně do té doby, než se jednomu z kamarádů, kterého okradli ve skořápkách, budou ostatní snažit pomoci. Vymyslí velmi propracovaný plán, jak dostat peníze zpět a ještě nějaké vydělat. Všechno vyjde tak, jak má, ale Kája nakonec jejich pomoc odmítne.

Na začátku mě film moc nebavil, avšak Hřebejk poté ukázal, že je opravdový režisér. Vtipné scény, které provázely celý snímek, se líbily nejen mně, ale poprvé se bavilo celé kino.

Hereckým obsazením dodal Hřebejk filmu na kvalitě. Výběr prostředí – Libeňský ostrov, hudby – Norbi Kováče a především úžasných hlasů Ivana Hlase a skupiny Plastic People of the Universe – byl skvělý. Film se mi velmi líbil.

Autor: Lucie Stejskalová, IX. C

Nejlepším hercem z tohoto filmu byl pro mě Boleslav Polívka v roli „Mrklase“. Nejvíce se mi zalíbila scénka, kdy se celá parta zahrádkářů sešla, aby pomohla Kájovi získat jeho peníze, které utratil při hře ve skořápkách.

Boleslav Polívka měl roli vysloužilého kouzelníka a sehrál vynikající výkon při hře ve skořápkách. Všichni si rozdali úkoly a jak to už ve filmech bývá, tak nakonec získali peníze zpět. Když se po této akci zase všichni sešli v zahrádkářské kolonii, uvažovali o tom, co udělají s penězi.

Kája přišel do hospody, tam, kde se

Vysočanské tržnici skořápkáři o peníze, které měl s Jítou na dovolenou.

Poprosí kamarády, aby mu pomohli jeho 32,000,- dostat zpátky. Začnou vymýšlet lest na skořápkáře.

Lest spočívá v tom, že Mrklas, který je bývalý varietní kouzelník, zajde do Vysočanské tržnice a tam díky svým zkušenostem s kouzly se mu podaří skořápkáře okrást o 60,000,-. Spolu s ním tam jsou i ostatní jeho kamarádi – Tonda, Pepe, Jáchym. S sebou mají taky dva své falešné policisty, kteří vezmou skořápkářům peníze zabalené v ubrusu. Řeknou jim, že peníze vrátí, ale místo nich tam

V hospodě u piva

Foto: webové stránky

všichni scházejí, a řekl ostatním: „Peníze už nepotřebuji. Jítka ode mě odešla.“

Peníze asi použili na koupi nové lodi, ale to už se můžeme jen domnívat.

Autor: Andrej Mitchell, VIII. B

Film „U mě dobrý“ se odehrává v devadesátých letech. Jeho hlavními hrdiny jsou vysloužilý varietní kouzelník Mrklas – Bolek Polívka, hospodský Tonda, který točí pivo v malé hospůdce v zahrádkářské kolonii – Jiří Schmitzer, koktavý smolař Kája – Miroslav Vladyka, jeho přítelkyně Jítka, a také jeho syn z prvního manželství Jáchym – Mário Kubaš.

Děj filmu nás zavede do ospalé zahrádkářské kolonie. Šest kamarádů, rybářů a zahrádkářů, se zde schází v malé hospůdce u Buddyho na Libeňském ostrově. Hrají desítníkový mariáš, popíjejí pivečko – zkrátka pohoda.

Jejich pohoda skončí ve chvíli, kdy do hospody dojde Kája s tím, že ho okradli ve

jsou hodinky a jedna dámská tanga. Peníze odnesou do hospody a chtějí je dát Kájovi. Ten jim v tu chvíli ale řekne, že už peníze nepotřebuje, protože to řekl Jítka, že prohrál peníze ve skořápkách. A ta se s ním proto rozešla.

Celý film je komedie, která mi dost připomíná podobný film – Pelišky. Je plný komických situací, kterým jsem se zasmál. Nejvíce mě pobavila scéna, kdy Mrklas stáhne skořápkářům hodinky a jedné ženě tanga, aniž by o tom věděla.

Taky hudba ve filmu se mi líbila, písnička byla hezká a myslím si, že byla ruská i ostatní muzika byla vlastně z doby devadesátých let.

Film je plný dobrodružství, legrace, akce, a proto bych ho všem doporučil. Je to prostě takový ten film, u kterého si každý odpočine a zasměje se.

Autor: Petr Vodička, VIII. A

Once

Film začínal, jak si Glen vydělával zpíváním na ulici. Markéta ho potkala a seznámili se. Markéta potřebovala spravit vysavač, a tak ho donesla druhý den Glenovi. Při opravě vysavače se Markéta seznámila s Glenovým otcem. Potom se Markéta s Glenem začali navštěvovat. Bavili se spolu o různých věcech.

Při vyjížděce na motorce se zastavili na jednom místě. Glen se Markétu ptal, jak se česky řekne „Miluji tě“. Při tomto Markéta řekla česky, že miluje svého muže. Vrátili se zpět do města a po pár dnech se rozhodli, že natočí desku. V nahrávacím studiu si mysleli, že to nebude o ničem. Ovšem potom zjistili, že Glenovy písničky jsou opravdu dobré. Nahráli desku spolu s nějakou pouliční skupinou. Nakonec se Markéta s Glenem ve filmu rozešli.

Zřejmě nejkrásnější film, na kterém jsme v 8. a 9. třídách byli.

Na začátku filmu jsme mohli vidět Glena, jak si přivydělává peníze hraním na kytaru známých písní. Jednoho večera, kdy na ulici nebyla skoro žádná noha, stála před Glenem nějaká hezká mladá slečna a poslouchala jeho písničku, kterou právě zpíval. Až dozpíval svoji písničku, zeptala se ho Markéta, proč nehraje své krásné písně přes den a Glen jí na to odpověděl: „Lidé mi dávají peníze za to, že jim hraju jejich oblíbené písně.“ Brzy na to se Markéta a Glen hodně sblíží, ale každý si to nechal ve svém srdci. Glen se snažil být Markétě stále co nejvíce na blízku. Spolu založili i skupinu a nahráli své společné CD. Jenže Glen má rád i svou bývalou dívku a chtěl to s ní dát znovu dohromady. Markétu ale také opustit nechtěl.

Poté, co dokončili své společné CD,

Markéta a Glen ve filmu *Once*

Foto: webové stránky

Mně osobně se film líbil. V mém povídání používám jejich pravá jména.

Autor: Alžběta Pospíchalová, VIII. C

Film navštívily 10. února 2009 8. a 9. ročníky. Hlavní role: Markéta Irglová, Glen Mansard. Nejkrásnější píseň oceněna Oskary: *Falling Slowly*.

V textu jsem použila pravá jména herců.

se Glen a Markéta od sebe navždy odpojili a Markéta slíbila, že za Glenem ještě toho dne přijde, ale bohužel nepřišla. Glen ji vyhlížel, jak mohl. Druhý den, kdy měl Glen odletět do Londýna, šel za Markétou, která ale nebyla doma. Navždy opustil jeden druhého. Markéta potom dostala krásný klavír a doma už s ní byl i její manžel. Ale na Glena nezapomněla.

Autor: Kristýna Kazdová, VIII. A

Občan Havel

Ve filmu jsme viděli paní Olgu Havlovou, první manželku Václava Havla. Sledovali jsme okamžiky, kdy se poprvé stal Václav Havel prezidentem samostatné České republiky. Setkali jsme se s panem Zemanem, který je dnes již v důchodu, Václavem Klausem, současným prezidentem ČR, Georgem W. Bushem (dnes již také bývalým prezidentem USA) a dalšími známými osobnostmi.

V roce 1997 zemřela Havlova první manželka. Po její smrti se Václav Havel oženil s Dagmar Veškrnovou. Ve filmu jsme se dozvěděli, že Václava Havla prezidentování už unavovalo, k tomu se přidaly zdravotní potíže, a do toho ještě hodně kouřil. Dokonce i těsně před nástupem do nemocnice vykouřil čtyři cigarety.

Jinak film byl vcelku dobrý, ale v některých okamžicích bych řekla, že je to ještě pro 8. a 9. třídu celkem těžké na pochopení. Proto si myslím, že tento film by byl vhodnější pro střední nebo vyšší školy.

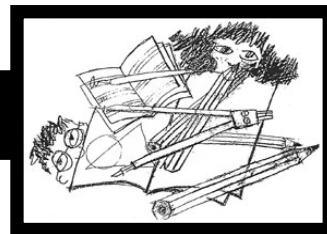
Autor: Kazdová Kristýna, VIII. A

Film „Občan Havel“ je svým způsobem zajímavý, popisuje život prezidenta, nervozitu před volbami a dalšími věcmi. Ale pro osmé a deváté třídy se mi zdál až moc komplikovaný. Myslím, že některým věcem hodně žáků nerozumělo a to úplně změnilo názor mnoha lidí.

Film ukázal pana Havla jako celkem milého pána, možná trochu arogantního, ale milého. Ale také nám ukázal, že se dokáže pořádně rozzuřit a pořádně zanádat na špatně ušité košile, špatné židle či pultík. Stejně jako v životě Václava Havla, hrají ve filmu důležitou roli obě jeho manželky, Olga a Dagmar, objeví se zde jeho přátelé a spolupracovníci, světoví i čeští politici, ale i členové skupiny Rolling Stones.

Autor: Pavlečková Michaela, VIII. A

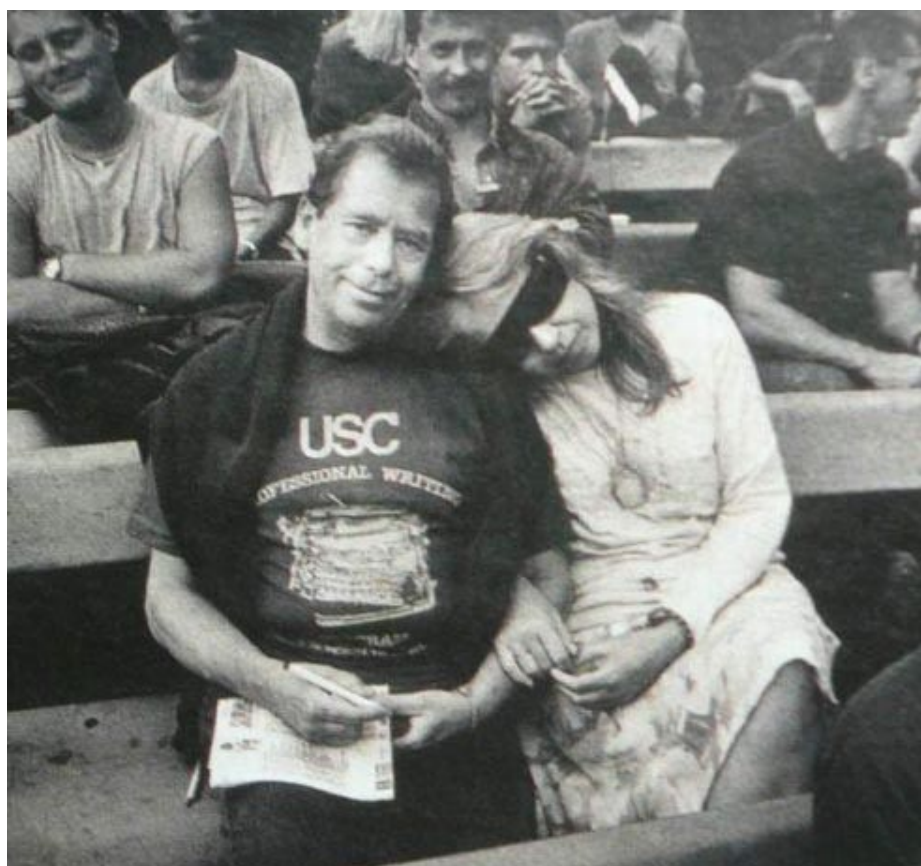
Dokumentární film o občanu Havlovi mě zpočátku moc nezaujal. Veškeré projevy mně připadaly nudné a příliš časté. Očekávala jsem více z Havlova soukromého života. Připadalo mi, že jsem spíše na propagaci české politiky. Režisér Pavel Koutecký začal film natáčet v roce 1992 a sledoval prvního českého prezidenta více než třináct let. Premiéry se

však bohužel nedočkal. Po jeho tragické smrti na jaře 2006 se dokončení filmu ujal režisér Miroslav Janek spolu se svou ženou. Právě skvělou práci obou režisérů bych vyzdvihla. Avšak celý snímek mi přišel velmi zdlouhavý a pro nás v mnohých věcech nepochopitelný. Nejspíš bychom museli znát významné politické osobnosti, které naši generaci již nic neříkají. Abych nemluvila jen o mém nega-

volučního prezidenta Československa i České republiky, se mi líbil. Na panu Havlovi obdivuji to, že na rozdíl od některých politiků si zanechal tvář obyčejného člověka. Je to muž, který se nebojí říct svůj názor a věci na rovinu. Nebojí se mluvit o svých chybách, a to je další věc, která na mě zapůsobila.

Líbilo se mi, že tento film nabídl pohled nejen do jeho soukromého života, ale

Manželé Havlovi

Foto: webové stránky

tivním názoru na film, přidám i pár pozitiv. Velice mě nadchla ta smutná scéna, kdy se pan prezident Havel naposledy loučí se svou první manželkou Olgou. Naopak velmi vtipná scéna s pultíkem mě alespoň na chvíli dostala ze soustředění na veškerá fakta. Myslím si, že snímek je velice zdařilý, avšak pro poněkud starší diváky.

Vím, že si teď díky předchozím slovům budu odporovat, ale film se mi líbil a ráda bych ho zhlédla znovu. Dávám 4* z 5*

Autor: Lucie Stejskalová, XI. C

Dokumentární film Občan Havel, zachycující život stejnojmenné významné osobnosti předlistopadového vývoje a pore-

i do zákulisí, kde si připravoval řeč nebo se probíraly poslední detaily. Docela mě překvapilo, že některé věci brali s trochou nadsázky. Myslím si, že práce s tímto člověkem musela být i do jisté míry zábavná, protože to je člověk plný humoru.

Autor: Leona Koutová, IX. C

Sametová revoluce

Diskuse v hodinách občanské výchovy nejen seznámily žáky 9. C s obdobím před listopadem 1989, ale přivedly je i k popovídání s rodiči. Děti se snažily zjistit o dané době co nejvíce zajímavosti.

Sametová revoluce vypukla 17. listopadu roku 1989. Tehdy byl můj otec mladý sekundář na dětském oddělení nemocnice v Třebíči a připravoval se na atestaci. Na jedné službě poslouchal v rozhlasu vzrušenou debatu kolem zásahu policie proti demonstrantům na Národní třídě. Mnozí lidé věděli, že tomuto komunistickému režimu se musí postavit. Ten samý den můj otec sepsal petici, která neschvalovala zásah policie proti demonstrantům a také zde byla vyličeena nespokojenost s dosavadním totalitním režimem. Druhý den tato petice putovala po různých nemocničních odděleních. V Třebíči se také konaly mítinky, kde se protestovalo proti komunistické vládě. Zrodilo se Občanské fórum, kde působili lidé, kteří chtěli vytvořit silnou politickou opozici vůči komunistické vládě. Jezdilo se také do Prahy na Václavské náměstí, kde se konala mnohatisícová shromáždění a kde vystupovali řečníci jako Václav Havel, Jiří Dienstbier, Alexander Dubček a kde zpívali Marta Kubišová, Kryl, Hutka a další.

V této době život zde nebyl vůbec lehký. Naše země byla vazalem Sovětského svazu. Hranice na západ byly odděleny tzv. železnou oponou. Jednalo se o pásma jeden i více kilometrů široká, kde byly drátěné ploty, dráty pod vysokým elektrickým napětím a minová pole. Dá se říci, že se na západ prakticky nemohlo. Všude byla tajná policie, která vše hlídala. Jedině ti, kteří podporovali komunismus a byli s vládou zadobře, mohli do ciziny. Ti, kteří se netajili svými protikomunistickými názory, neměli možnost studovat, neměli profesní postup. Tehdy se žilo skromně. Některé druhy zboží byly těžko k sehnání, jako např., exotické ovoce, různé druhy masa, prací prášky, hygienické prostředky, někdy dokonce i toaletní papír. Bylo to tím, že naše země většinu zboží vyvážela do Sovětského svazu. Zboží se spíše shánělo, než nakupovalo a v praxi to znamenalo stát fronty v obchodech nebo mít všude dobré známé. V televizi běžely často sovětské filmy. České seriály a vůbec filmová tvorba nebyla ale zase tak špatná. V této době vznikla řada výborných českých filmů, jako např. Postřižiny, nebo estrád s Bohdalovou a Dvořákem. Je pravda, že v televizi nebylo zdaleka tolik násilí jako dnes. Mít auto, natož zahraniční, bylo považováno za luxus. Byla to sice těžká doba, ale je třeba přiznat, že lidé drželi více pohromadě. A teď, kdy všechno máme, kam se ty lidské vztahy vytratily??

Autor: Kristýna Janovská, IX. C

Šavlozubý tygr

Foto: webové stránky

10 000 př. n. l. - dobrodružný film USA z roku 2008

Z názorů žáků 7. A

Tento film byl z dávné doby. Ukázalo se, že to lidé tehdy neměli lehké. Ve filmu se mi nelíbilo, jak se tam pořád bili. Určitě bych tento film nedoporučila malým dětem. Mně osobně se líbil i nelíbil, mohlo to být lepší.

Film to byl pěkný, jen se mi tam nelíbily titulky.

Film se mi moc líbil, chtěl bych ho vidět bez titulků a česky.

Líbilo se mi to moc, protože to bylo dobrodružné.

Kdyby to bylo namluveno česky, tak by to byl fajn film, ale čist jsem to nestihala. Na tomto filmu se mi nelíbilo, že nebyl dabován, ale líbilo se mi, jak ukázali několik odlišných kmenů.

Tenhle film se mi nelíbil, protože to bylo v angličtině a s titulky, nemám takový druh filmu ráda, pro mě byl nezábavný. Historie mě nezajímá, tak mě to nebavilo. Sama bych na něj asi nešla. Nelíbil se mi, protože byl trochu nelogický (poušť, prales a sníh vedle sebe, skoro všichni přežili cestu bez vody, neexistují přerostlá kuřata. Film se mi nelíbil, nikomu ho nedoporučovat NEBUDU!

Autor: žáci VII. A

Jak to bylo... „The Rasmus“

The Rasmus je finská alternativně rocková skupina založená v roce 1994. Do povědomí široké veřejnosti se dostali díky hitům, jako např. „First Day of My Life“, „No Fear“ nebo „In the Shadows“.

The Rasmus vznikli v roce 1994. Všichni tehdejší členové skupiny chodili ještě na střední školu a byli známi pouze jako Rasmus. Koncem roku 1995 vydali své první album Peep, měli přibližně 100 představení, jak ve Finsku, tak i v nedalekém Estonsku. Tato deska jim vynesla slávu po celé jejich zemi a z neznámých hudebníků se pomalu stávaly hvězdy. Druhé CD Playboys vydala skupina v roce 1997 a stejně jako Peep se stalo ve Finsku opět zlatým. Skupina také vystoupila na festivalu na helsinském olympijském stadionu.

The Rasmus

Foto: webové stránky

Roku 2000 se přejmenovali na dnešní The Rasmus. O rok později vydali CD Into, které bylo úspěšné už i v Německu a Dánsku. Poté se skupina společně s HIM a Roxette vydala na turné po celé severní Evropě.

Další album Dead Letters bylo úspěšné již celosvětově, v roce 2004 vyšlo i ve Spojených státech. Díky němu je The Rasmus ve světě nejznámější finskou hudební skupinou.

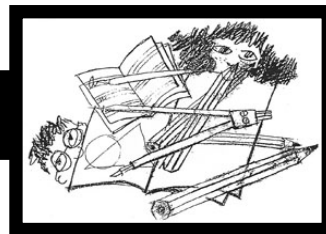
The Rasmus rozhodně nepatří mezi studiové kapely. Během své postupně rostoucí popularity odehráli velké množství koncertů. Předskakovali americkým Garbage, ale také Red Hot Chilli Peppers. V roce 2005 vydali další album, Hide From The Sun, z něhož pochází i hit No Fear či Sail Away. 16. listopadu 2005 poprvé koncertovali v České republice, a to v Praze.

Od 17. září 2007 skupina natáčela v Helsinkách nové CD, které má název „Black roses“, které vyšlo na podzim roku 2008. Na novém CD můžeme najít písně jako „Ten black roses“, „Living in a world without you“ nebo „Justify“.

Autor: Michaela Pavlečková, VIII. A

Foto: www.osobnosti.cz

Notor band

Kdo vlastně jsme? Jsme začínající třebíčská kapela, která se snaží hrát převážně převzaté rockové věci různých interpretů. Pracujeme i na vlastní tvorbě, kterou bychom časem rádi publikovali.

Jak to vlastně začalo? Takže na začátku všeho bylo..pivo..nad ním můj bratr a jeho dva kamarádi s nápadem založit kapelu. Honza a brácha v té době začínali hrát na kytaru. Dočkal se vrhnul na bicí a po domluvě bylo rozhodnuto, že by se hraní mohlo uskutečnit v nízkoprahovém klubu na Hájku. Začátky byly krušné, hudba, na které se všichni dohodli, nebyla příliš hratelná pro amatéry jako oni. No prostě to nestálo za nic, ale bavilo je to, už jen z toho důvodu, že si mohli osahat, jak se hraje na elektrické nástroje, a zjistit, jaký to dělá binec. To byl podzim 2006. Na konci roku se jednou vrátil bratr ze zkoušky domů a náhodou potkal svého bývalého spolužáka ze základní školy, Adama Břouška. Vedl si s sebou domů, a to cituji, „dlouhovlasý hovořil s cigárem v puse, ale zato s kytarou na zádech“!!! A to by bylo, aby se s ním nedal do řeči,...no a jak se bavili, domluvili se, že se na příští zkoušku půjde podívat i již zmíněné „hovořil“. A tak se stalo, že na další zkoušku (už jen ve dvou - Honza odešel kvůli nedostatku času při přípravě do školy), došel Api

Fanyňky Notor bandu Foto: webové stránky

a přivedl si s sebou i svého kamaráda Martina. A tak se začalo hrát v tomto složení – Api – kytara, Dočkal- bicí, zpěv, Martin- kytara, a Izzy (bratr) - kytara, bicí. Díky tomu, že si Izzy a Dočkal mixovali za bicími, vzniklo opravdu moc hádek, ale nejen kvůli tomu, v podstatě kvůli všemu....a tak se rozhodlo, že Dočkal půjde z kola ven. Naštěstí mu to asi došlo samo, takže odešel sám. Zbytek léta se pilně zkoušelo v klubech, jezdilo se na Lubí koupat a do oblíbené hospůdky popíjet pivo. Ale to nebyl jediný důvod, proč se jezdilo na Nonstop. Každý večer se sbalily kytary a šlo se hrát a zpívat až do rána. A právě díky tomu naše parta poznala Timmyho, který občas cel-

Koncert Notor bandu

Foto: webové stránky

kem dobře zaspíval, a tak se dostal do kapely. Takže složení bylo následující: Izzy- bicí, Api zůstal věrný kytarě a mikrofonu, se kterým mu pomáhal Timmy, a Martin si kromě kytary vzal občas i basu.

Rok se sešel s rokem a je tu další Happy new year. Zkoušky probíhaly tak jako dřív a kluky začalo dost štvtát, že jsou pořád zavřený ve zkušebně a před lidmi si zahrají maximálně v hospodě se španělkami. A díky tomu se zrodil nápad, že kapelu rozpustíme a dva roky zkoušení půjde do kytek. Zkoušky v lednu a únoru byly spíš z recese, hráli, co chtěli a jak chtěli, a nikdo to nebral vážně. Až jednou je poslouchala naše známá Paťule Hajná a z jejich naprosto hrozného výkonu byla nadšená... Na konci zkoušky pak prohlásila památnou větu: „Hej vostře kluci, vám budu dělat manažerku“ !! a Apač chytl záchvat smíchu... Chudák netušil, že Peťa jim aktivně domluví hraní na dvou základkách, nehledě na to, že kromě svých kytar a pár gáblů k nim neměli vůbec nic, takže nebylo na co hrát...

Na konci roku 2007 přibyl do kapely nový přírůstek a to já, takže jsme si s Timmy proházovali mikrofon. Někdy zjara jsme se sešli u Apiho a on nám oznámil, že ten večer hrajeme. Bylo to vůbec první veřejný vystoupení naší party a my byli nervózní jak sánky v létě! Měli jsme odehrát cca 5 - 6 věcí jako hosté třebíčské kapely Bergamons v jedné hospůdce kousek od Apače. Tak jsme dali dohromady jakýsi „playlist“ a vyrazili k hospodě...Díky nervozitě se někteří jedinci začali posilňovat pivečkem, strnulejší i slivovičkou a jak říká brácha: „Ani nevím, jak jsem se dostal za

bicí, nepomatuji co a jak jsem odehrál, ale s celkem slušným úspěchem jsme si pěkně zahráli...“ Čtrnáct dní nato jsme si s Bergamons zahráli ještě jednou a pak už nás čekali základky. Kopce byly hodně nejistý, ale zato Beneška se vydařila a hráli jsme pro osmý a devátý ročníky a poté i pro širokou veřejnost, kterou povětšinou tvořili naši kamarádi. V létě jsme si zahráli na Kracovické zábavě, která se také velice vydařila, a poté i v Sokolů. Tím nám skončila „sezóna“ a během zimy jsme se chystali udělat hodně změn v naší bandě. Počínaje změnou playlistu, přes obměnu lidí v kapele, až po posty.. Cesta ke hvězdám se nám ale poněkud zkomplikovala neplánovaným odchodem zpěváka. Částečně Timmyho nahradil ve zpěvu Api, ale po poslední akci na konci prázdnin 2008 byla situace v kapele dost těžká a vypadalo to na definitivní konec.... ALE MY SE PŘECE NEDÁME, NE? Rozjeli jsme pátrání po nových členech, změnili jsme název kapely a svůj kulturní hlad zapíjeme v oblíbené hospůdce, kde se scházíme a v přítomnosti zlatavého moku a přítelkyň, co nás hlídají (Až na mě... já mám ke Kupcovi zatím vstup zakázán... ale počkejte, až mi bude 15!

To je velice stručné shrnutí toho, co se vlastně stalo a jak to všechno bylo, doufáme, že se brzy uvidíme, doufáme, že i uslyšíme...Zatím se mějte a nezapomeňte...

DĚLÁME TO VŠECHNO PRO VÁS!
S pozdravem Váš Notor band.

Autor: Pavlečková Michaela, VIII.A

Zdroj fotek: www.xchat.cz

Profil našeho bubeníka Izzyho- profil: Izzy91 (mého bratra)

Proč??

Proč se nemůžu dotknout Tvých dlaní,
když jsou tak blízko?
Proč mám strach pohlédnout Ti do očí,
když stojíš u mě?
Proč mám strach říct ti „Miluju Tě“ ??
Proč se mi o Tobě v noci zdá
a proč nemůžu spát?
Tolik otázek mám a jen TY odpověď znáš!!

Autor: Katcha(Nohavová), VIII. B

Recitační soutěž

Ve dnech 18. 2. a 19. 2. se na naší škole uskutečnila recitační soutěž 1. stupně. Zúčastnilo se 88 recitátorů s následujícím výsledkem:

Kategorie 0 - 1. třídy

1. místo Eliška Machátová, 1. A, David Dynar, 1. B, Tereza Dočekalová, 1. D
2. místo Lucie Kratochvilová 1. B
3. místo Ondřej Pendl 1. C

Kategorie 1 - 2. a 3. třídy

1. místo Anna Nestrojilová 3. B
2. místo Kateřina Kutinová 2. A, Daniel Pintér 2. A
3. místo Darina Růžicková 3. B

Kategorie 2 - 4. a 5. třídy

1. místo Anna Machátová 4. A
2. místo Marie Indráčková 5. A, Felicita Prokešová 5. C
3. místo Kamila Svobodová 5. A, Tereza Plucarová 4. A

V okresním kole 2. 3. a 3. 3. reprezentovali naši školu tyto žáci: Eliška Achátová, Anna Nestrojilová, Daniel Pintér, Anna Achátová, Marie Indráčková, Felicita Prokešová.

Nejlepší recitátoři ze všech základních škol třebičského okresu předvedli vynikající výkony. Žáci naší školy ve velké konkurenci obstáli a 3. místo Elišky Machátové z 1. A a 1. místo Felicity Prokešové z 5. C jsou vynikající výsledky. Felicita Prokešová navíc postupuje do kola krajského, které proběhne na jaře.

Všem dětem za výbornou reprezentaci děkujeme a Felicitě přejeme hodně úspěchů v další soutěži.

Pop Rock Show

Dne 19. března v 15:00 se na naší škole konala pěvecká soutěž „Pop Rock Show“, kterou jako obvykle připravila p. uč. Fišerová. Síly byly velmi vyrovnané a zúčastnili se žáci jak mladší, tak starší. Soutěžilo se opět na pásma: zlaté, stříbrné a bronzové. Ve zlatém pásmu se umístily Michaela Pavlečková 8. A a Lucie Deabisová 8. C, ve stříbrném Dáša Benešová 9.C, Dominika Vovsová 7. C, Karolína Tesařová 7. C, v bronzovém Kathrin Decknerová 6. B, Daniel Růžicka, Daniel Kabátek, 6. A.

Jako hosté vystoupili: Damien Diviš 9. B, Jitka Nevřalová, Hana Bartůňková a Jitka Bartůňková.

Děkujeme všem soutěžícím, hostům, obecenstvu, moderátorovi Erikovi Vidlákově, asistentkám Adéle a Katce, našemu zvukaři panu učiteli Vaňkovi, no a nejvíce p. uč. Fišerové, že nám tuhle soutěž umožnila. Děkujeme!

Autor: Michaela Pavlečková, VIII. A

Zástupci senátu s ředitelem školy

Foto: D. Fraňková

Žákovský senát na „Benešce“

Když se řekne SENÁT, každý si představí něco jiného. Někdo si představí poslance, někdo zákony a někdo prostě jen nudu. Nevím, jak to funguje ve státním Senátu ani na jiných školách, zato vím, jak to funguje tady u nás na „Benešce“. Senát na naší škole vznikl před desítky lety z iniciativy žáků, kteří měli zájem podílet se na chodu školy, tvorbě pravidel školního řádu a plánování a organizaci školních akcí. Je prakticky pro každého, kdo má zájem o to, co se děje jak v jeho třídě, tak

ve škole.

Každý školní rok se volí nový výbor žákovského senátu. V letošním roce byl zvolen předseda Erik Vidlák z 9. B, dva místopředsedové - Lucie Stejskalová z 9. C a Barbora Štrausová z 9. A a jednatel Veronika Sukupová z 9. A.

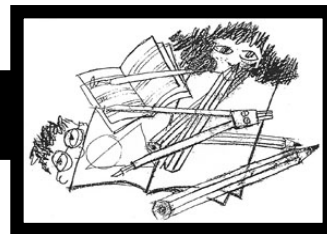
Jednou za měsíc se vždycky ve 14 hodin sejdou dva zástupci ze třídy od pátého do devátého ročníku. Na první schůzce jsme se mezi sebou poznali, seznámili se s novými pravidly a s podmínkami, za jakých můžeme naši třídu coby senátoři zastupovat a reprezentovat. Další schůzky už probíhají vcelku stejně. Sejdeme se, vyslechneme plánovaný program školních akcí, na kterých se organizačně podílíme, sdělíme nápady, popřípadě žádosti a stížnosti ostatních. Většinou dostáváme nějaké úkoly, například různé ankety. Senát má také za úkol zařizovat různé turnaje mezi třídami nebo celoškolní hry.

Už se těšíme na další školní akce. Tou nejbližší jsou Velikonoční dílničky 2. dubna, ve kterých žáci z druhého stupně pomáhají

připravovat pomůcky a „polotovary“ výrobků s jarní a velikonoční tematikou, které pak malé děti z mateřských školek dokončí a upraví. Namalujeme jim například kontury na sklo a předškoláci pak obrázek vybarví a dokončí. Nebo upečeme ve školní kuchyňce perníková vajíčka, zajíčky a kuřátka a ty pak děti bílou polevou dozdobí.

Zkrátka nechceme na naší škole jen „vegetit“, chceme se sami podílet na tom, aby nás to ve škole bavilo a mohli se těšit na další akce.

Autor: Veronika Sukupová, XI. A

Deset dnů v Dominikánské republice - Punta Cana
Zde je další zážitek z cest mé rodiny

1) Zde vidíte pláž, kterou jsme měli hned u hotelu. Jak je vidět na fotce, bylo tam také hodně lehátek. Když jste šli po této velmi dlouhé pláži, viděli jste další a další hotely a resorty.

2) Na této fotce je vidět prezidentský palác v hlavním městě v Santu Domingu, kde jsme byli na výletě. V Santu Domingu je hodně památek, které stojí za to navštívit.

3) Po pobřeží korálových útesů jsme jeli na buggynách, míjeli jsme i dům zpěvačky Shakiry. Zastávka byla přesně tam, kde se mísí Atlantický oceán s Karibským mořem. Slyšíte tiché šplouchání vody, cítíte hřející slunce, jak vás příjemně šimrá? Kryštof Kolumbus o tomto koutu země mluvil jako o „ráji na zemi“.

4) Mohutná stavba z betonu, kterou vidíte, je Kolumbův památník. Stojí v hlavním městě Dominikánské republiky. Spatříte v něm hrobky asi Kolumbova vojska. Na střeše tohoto monstra jsou dost silná světla, která, když se zapnou, vytvoří na noční obloze velký kříž. Během jedné minuty však spotřebují všechnu elektřinu na ostrově.

*Autor: Dominik Jeřábek, V.C
Foto: L. Jeřábek*

ŽIVOT KOLEM NÁS

Víkend v Londýně - Bexley

Poslední víkend o jarních prázdninách jsem strávil v Londýně. To, co mě nejvíc zaujalo, vidíte na fotografiích.

Ruské kolo v Londýně! Ano, přesněji London eye. Je to velké kolo nad řekou Temží protékající Londýnem. Měří 135 metrů, váží 1 700 tun. Toto kolo je označováno za kolo tisíciletí.

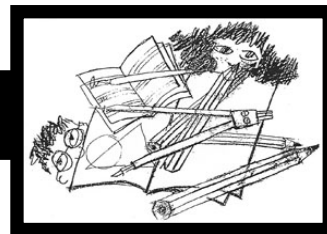
Letecké muzeum RAF v Londýně. Toto muzeum vypadá malé, ale když budete procházet jednotlivými hangáry, všechna letadla ani nepoznáte. Někde na vás vyběhne velký hydroplán, jinde obrovská stíhačka, do které se vejde pětičlenná posádka.

Hamleys, říkáte si, co to je zač? Hamleys je největší obchod s hračkami nejen v Londýně, ale i na světě. Najdete jej na ulici Regent Street 200. Budova má šest poschodí a každé patro je věnováno něčemu a někomu jinému, třeba předškolákům.

Autor: Dominik Jeřábek, V. C

Foto: L. Jeřábek

RC minivrtulníky

Toto je náš nový seriál o RC minivrtulnících..
Zde jsou první RC vrtulníky

Atlas

Foto: webové stránky

„PicooZ – Sky Challenger“

- Nejmenší funkční helikoptéry na dálkové ovládání
- Hmotnost 10g
- Miniaturní design pro létání doma i venku
- Li-Pol baterie s velmi dlouhou dobou životnosti
- Unikátní baterie, která zajišťuje stabilní létání
- LED kontrolky svítí během letu
- Dvoukanálový ovladač
- Velmi odolný materiál
- Jednoduché ovládání (pro děti od 8 let)
- Materiál EPP – měkký a nerozbitný polystyrén
- Dobíjení přes dálkové ovládání

A teď následuje naše hodnocení:

Tyto dva vrtulníky v jednom balení mají každý infračervený paprsek, kterým se navzájem sestřelují. Akorát někdy nepoznáte jestli jste dostali sestřel, anebo se jen kýváte. Když jeden sestřelí druhého, tak buď se zakývá nebo spadne na zem. Ale nebojte se, že se mu něco stane, je přece z odolného EPP polystyrénu.

Naše hodnocení: ***** (max. 10 hvězdiček)

A teď následuje druhý RC minivrtulník, a to „Mini Helikoptéra PicooZ Atlas“.

Informace o tomto vrtulníku

- Dosah ovladače: 8-10 m

- Výdrž v letu: 10-12 minut na jedno nabití (podle obtížnosti letu)
- Doba nabíjení cca 20 minut
- Ovladač: IR tři kanálový

- Délka modelu: 16,5cm
- Váha modelu: 10g
- Vyrobeno z EPP (trup modelu)

A opět následuje naše hodnocení:

Dobré je, že tento vrtulník je vyroben z odolného a pružného materiálu, ale to má snad každý vrtulník. Další věc je, že ovladač je tříkanálový, a to je dobré, i když to není žádnou novinkou, protože takový ovladač má hodně vrtulníků. V kabině vrtulníku je umístěna dioda, takže jde vrtulník vidět i ve tmě.

A to je zatím vše.

Ale ještě něco, příště se těšte na vrtulník „Vrtulník Mosquito 3D Pro“.

Autor: Dominik Jeřábek, Lukáš Abrahám V. C

Sky Challenger

Foto: webové stránky

Pochoutky cizích zemí

Francie

Francie má pověst nejlepší kuchyně na světě. Je mimořádně pestrá, najdeme v ní pokrmy vydatné a hodně kořeněné, stejně jako pokrmy lehké, s jemnou delikátní chutí. Sýry jsou také její nepostradatelnou součástí. Ve světové produkci sýrů zaujímá Francie první místo před Švýcarskem. Její roční produkce dosahuje milion tun a Francouzi si mohou vybrat téměř ze 400 různých druhů.

Ve Francii je hlavním jídlem dne večere: předkrm, pak hlavní jídlo (maso, zelenina, omáčky, přílohy velmi málo, zato je na stole vždy chléb, z něž se ulamují kousky), sýr, dezert (ovoce, krémy), pije se víno nebo voda.

Sýr se objevuje na stole po hlavním jídle a podává se v několika podobách. Podle gastronomických pravidel se má sýrový dezert skládat ze čtyř druhů: tvrdý, čerstvý, plísňový a dobře uleželý sýr. Odkrajují se pouze malé kousky a k tomu účelu jsou na stole dva nože – jeden na jemnější, druhý na ostřejší a chuťově výraznější druhy. Sýrová mísa bývá obvykle doplněna máslem a kořením.

www.tapka.cz

Řecko

Co se týká řecké kuchyně, je velice olejovaná svůj slavný olivový olej použijí prakticky do každého pokrmu. Zamozřejmě mluvím i o polévkách, což je pro nás Evropany nezvyklé. Jejich zálibu si získaly i různé druhy koření i nejrůznější zálivky. Řeky ani nenapadne dělat si hlavu z takových maličkostí, že jejich jídlo je sice chutné, ale při větší spotřebě ne příliš zdravé. I když jejich zeleninové saláty nemají chybu.

Španělsko

Pokud jde o maso, Španělsko je v tomto směru výjimkou. Na jídelních lístcích je ho tam nadbytek. Oblíbená jsou zejména vepřová žebírka, hovězí steaky a kuřecí prsíčka, obvykle podávané se smaženými brambůrkami a miniaturními salátovými přílohami. Ryby jsou zpravidla spíše smažené než pečené.

www.tyden.cz

Autor: Kristýna Bušová, VIII. C

ŽIVOT KOLEM NÁS

Strávili jsme parádní týden na horách

Dne 19. ledna 2009 nasedli žáci 7. A, 7. C a 8. C do autobusu, ve kterém byly mimochodem i některé tašky, a proto se tam mnozí velmi mačkali, a odjeli na dlouho očekávané hory.

Přijeli jsme již tradičně do Karlovic a ubytovali jsme se v malém, ale útulném pensionu Iris, hned poté, co nám byly přiděleny pokoje. Povlekli jsme si perňiny, vybalili si a

Ilustrační foto

hurá na svah! První den na lyžích nás rozřadili do tří družstev – 3. družstvo se dělilo ještě na dvě. Jelikož nás ještě první den na vlek nepustili, museli jsme kopec několikrát vyšlapávat, což všechny ohromně bavilo.

Po večeři jsme měli společný program. Byl povinný. Každý večer vymýšlelo hry jiné družstvo. Večerka byla v 21.00 hodin, ale nebyla to večerka jako večerka. V 21.00 jsme se museli rozhodnout, jestli zůstaneme na pokoji a budeme si jen tak tiše povídat, anebo jestli půjdeme dolů do jídelny hrát hry, tancovat,... Ale kolem 22.30 jsme museli jít všichni spát.

Bohužel těch sedm dnů uběhlo jako voda a nastal den návratu domů. Po cestě k našim milovaným rodinám jsme se stavili k McDonaldu na malou sváču. Byly to jedny z nejlepších hor, které jsme zažili.

Autor: Klára Matoušková, Janica Dvořáková, VII. C

Židovský hřbitov

Foto: webové stránky

Co jste možná o Třebíči nevěděli

Židovský hřbitov - patří mezi největší památky Třebíče, to jistě každý ví, ale co určitě nevíte, jsou zajímavosti, které jsme pro Vás připravili:

Nejstarší čitelný náhrobek pochází z roku 1630. Spočívá nad hlavou Eliši Samuela, jeho ženy Pivky a dcery Jehoshuy. Nedaleko od něj je nádherný klasicizující pomník se srdíčkem, pod kterým jsou podle legendy pochováni milenci, kteří se při morové epidemii nechali oddat na smrtelném loži, aby spolu mohli být alespoň ve smrti. Asi deset metrů odtud po cestičce naleznete náhrobek s vyrytými žehnajícími rukama. Stejný symbol najdete na všech židovských hřbitovech. Zobrazoval se na náhrobech příslušníků kněžského rodu kohanim. Kohn, Kohnberger, Kantor, Konrád, atd. Podle tradice se nesměli rituálně znečistit a přijít do styku s mrtvými a jejich ostatky se proto pochovávali do vnějších řad hřbitova.

Bazilika - v jejím podzemí se nachází krypta:

Krypta je nejzachovalejší částí kostela. Byla postavena jako pohřebiště mnichům a zakladatelům kláštera, ale jejich ostatky dnes spočívají jinde. Strop podepírá 50 sloupů a polosloupů, jejichž hlavice zdobí rostlinné ornamenty, zvířata a fantastické obličejy. Co sloup to originál. Z krypty také vede tajná chodba, která má být vyvedena v nedaleké obci Sokolí. Mnozí v Třebíči věří, že je v ní zakopán poklad, který tu měli mniši před husity ukrýt v 15. století. Nejcennější částí pokladu je zlatý Kristus v životní velikosti. Krypta se proslavila i v několika filmech..

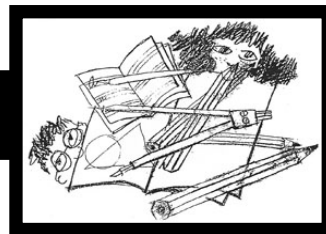
Zdroj: <http://www.mesto-trebic.cz/>

Autor: Kristýna Bušová a Lucie Deabisová VIII. C

Bazilika

Foto: webové stránky

Naši žáci ve víru olympiád

Tento měsíc byl doslova nabitý soutěžemi a různými druhy olympiád. Naši žáci dokázali, že i v silné konkurenci skvěle obstojí.

Biologická olympiáda

Kategorie D:

1. Kristýna Kosmáková - 7. B
2. Michaela Cahová - 7. C
3. Kateřina Kršková - 7. C

Kategorie C:

1. Kateřina Krausová - 9. C
2. Leona Koutová - 9. C
3. Aneta Kalousková - 9. C

Zeměpisná olympiáda

Kategorie A:

1. Petr Glaser - 6. B
2. Tomáš Kotrba - 6. B
3. Petr Kratochvíl - 6. B

Kategorie B:

1. Petra Bartejsová - 7. C
2. Michaela Cahová - 7. C
3. Kateřina Kršková - 7. C

Kategorie C:

1. Lukáš Bína - 8. C
2. Ondřej Netík - 9. C
3. Erik Vidlák - 9. B

Redaktorka Miša při řešení biologické olympiády

Foto: P. Svoboda

Matematická olympiáda

Kategorie Z 6

Úspěšní řešitelé:

6. B - Petr Glaser, Jitka Chadimová, Tomáš Kotrba, Petr Kratochvíl, Katka Meluzínová

Kategorie Z 7

Úspěšní řešitelé:

7. A - Martina Ondráková, Kristýna Zatloukalová, 7. C - Petra Bartejsová, Nikola Vlachová

Kategorie Z 8

Úspěšní řešitelé:

8. A - Jan Nováček, 8. C - Karolína Křepelová, Alžběta Pospíchalová, Michal Pantůček

Pythagoriáda

6. ročník

1. Petr Glaser - 6. B
2. Petr Kratochvíl - 6. B
3. Tomáš Kotrba - 6. B

7. ročník

1. Tomáš Bartejs - 7. C
2. Petra Bartejsová - 7. C
3. David Fortelný - 7. C

Okresního kola chemické olympiády se zúčastnili naši tři žáci: Veronika Kutinová a Patrik Laš z 9. C a Zdenka Kolářová z 9. B. Ta se umístila na 4. místě a postupuje do krajského kola.

Dne 18. března 2009 se konalo

okresní kolo zeměpisné olympiády. V kategorii A – 6. ročník zvítězil Petr Laser ze 6. B a postupuje do krajského kola, které se uskuteční ve Žďáru nad Sázavou v úterý 14. dubna. V kategorii B – 7. ročník získala Petra Bartejsová ze 7. C třetí místo.

Všem žákům, kteří úspěšně reprezentují naši školu, blahopřejeme a postupujícím přejeme hodně zdaru v krajském kole.

Mladí matematici z „Benešky“ bodovali v mezinárodní soutěži

Třebíč, ZŠ Benešova, 19.03. 2009, 189 soutěžících ve 4 kategoriích.

Ve čtvrtek 19. března žáci 2. až 9. tříd naší školy spolu s dětmi mnoha dalších zemí řešili úkoly mezinárodní matematické soutěže Matematický klokan.

Mezinárodní soutěž Matematický klokan vznikla přibližně v roce 1980 v Austrálii a od roku 1991 se rozšířila do zemí Evropy. Dnes se již této soutěže účastní na dva a tři čtvrtě milionu soutěžících ze 30 zemí našeho kontinentu sdružených v asociaci Klokán bez hranic, jejíž koordinační centrum je v Paříži. Soutěžící jsou podle věku rozděleni do pěti kategorií (+ kategorie Cvrček pro žáky 2. - 3. tříd). Žáci základních škol soutěží v kategoriích Klokánek, Benjamin a Kadet. Soutěží se ve všech krajích naší republiky v jednom termínu, takže žáci a studenti absolvují školní, oblastní, republikové a vlastně i mezinárodní kolo ve své lavici. V olomouckém centru se vyhodnocují statistické výsledky za celou Českou republiku, nejlepší řešitelé v každé kategorii jsou odměněni věcnou cenou. Statistické výsledky spolu se zadáním soutěžních úloh a správnými odpověďmi jsou uveřejněny ve sborníku každého ročníku. Soutěžící tak mohou porovnat své výsledky s ostatními nejen u nás, ale i s řešiteli ostatních zemí.

Na naší škole nejlepších výsledků dosáhli tito žáci v kategoriích:

Cvrček (2. - 3. třídy) – Jan Vymazal, Natálie Řezáčová, Nela Jandová - všichni 3. C
Klokánek (4. - 5. třídy) – Jonáš Holub, 4. C, Jan Kašík, Lukáš Abrahám, Milan Poul – 5. C
Benjamin (6. - 7. třídy) – Lucie Novotná, 7. C, Jitka Chadimová, 6. A, Petr Svoboda, 7. C
Kadet (8. - 9. třídy) – Jan Nováček, 8. A, Jakub Bláha, 9. C, Jan Pohořelický, 8. C.

Všem úspěšným řešitelům blahopřejeme.

Autor: Eva Pokorná

Zdroj: www.matematickyklokan.net
Statistika zpracovaná D. Lampertovou

ŽIVOT KOLEM NÁS

Jezdíte rádi vlakem?

Lokomotiva 130

Lokomotiva řady 130 je univerzální jednosystémová elektrická lokomotiva. Rok výroby této lokomotivy je 1977. Počet vyrobených 54. Max. rychlost této lokomotivy je 100 km/h.

Lokomotiva 130

Foto: webové stránky

Vlaky přes Třebíč II.

Katr (854)

Tento vlak jezdí přes Třebíč dost často. Je to osobní vlak. U tohoto vlaku byla zahájena modernizace v roce 1997. Katr může jet max. rychlostí 120 km/h. Jeho hmotnost je 50 t a délka je 24, 79m.

Katr (854)

Foto: webové stránky

Lokomotiva 350

Foto: webové stránky

Lokomotiva 350

Lokomotiva řady 350 je dvousystémová elektrická lokomotiva, přezdívaná gorila nebo krysa.

Vyrobeno bylo celkem 20 kusů, ovšem v současné době (2008) je v provozu 18 kusů. Max. rychlost této lokomotivy je 160 km/h.

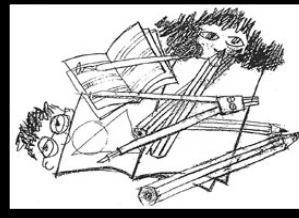

Ilustrační foto

Značení osobních vozů II.

D	služební vůz
Post	poštovní vůz
AD	vůz 1. třídy se služebním oddílem
WLA	lůžkový vůz s místy 1. třídy
g	vůz s alternativním oddílem pro zaměstnance obsluhy vlaku
o	dvoupodlažní vůz (nepoužívá se u řad DD, MDD)
r	zvláštní výbava
m	vůz delší než 24, 5 m

Autor: Lukáš Abrahám, V. C

Milovníci zvířátek, sbírejte starý papír!

Ptáte se, co mají zvířátka společného se starým papírem? Budete se divit, ale docela dost.

Naše škola si totiž před třemi lety adoptovala mývala severního.

Středně velký mýval severní latinsky řečeno *Procyon lotor* pochází (jak už můžete vypořádkovat z názvu) ze Severní Ameriky. Ale pozor, jestli se budete chtít jet podívat do volné přírody za medvídkovitou šelmou – mývalem severním, tak si dejte pozor. Je to

Procyon lotor

Foto: webové stránky

samotář a má velmi vznětlivou povahu. A rozhodně ho nenajdete v žaru poledního sluníčka. Tento cholerický medvídek totiž žije nočním životem a zdá se, že je taky velmi čistotný. Svoji potravu si totiž namáčí do vody, což vypadá velice podobně, jako kdyby si ji umýval.

Našeho adoptovaného mývala najdete mnohem blíž, a to v nedaleké jihlavské zoologické zahradě. Péče o mývala samozřejmě vyžaduje velké finanční náklady a naše škola se adopcí stala zároveň sponzorem, no a peníze pro mývala získáváme právě sběrem starého papíru.

Nezapomeňte, až bude další školní sběr, přinést papíru co nejvíce! Ať se má náš mýval co nejlíp!

Autor: Kamila Němcová, VII. C

Jezevčík Jessie

Foto: V. Makovcová

Dog-frisbee

Pes chytá v letu talíř/frisbee vyslaný psovodem. Talíř by se neměl dotknout země dříve než ho pes chytí. Zvláště oblíbená je sekce freestyle, kde je dodána spousta prvků (např.: skoky přes záda, nohy.. apod.). Všechno je protkáno hudbou.

Dog-frisbee se může věnovat úplně každý pes jakéhokoliv plemene. Klidně i voříšci.

Je to zábava nejen pro majitele pejska, ale i pro pejska. Koho by zajímalo více o dog-frisbee, může se podívat na oficiální stránky dog-frisbee klubu ČR www.discdog.cz.

Autor: Kristýna Kazdová, VIII. A

Jezevčík Jessie

Foto: V. Makovcová

Border kolie

Výška: psi 50 – 55cm, feny 47 – 52cm

Zbarvení: nejčastější je černé s bílými znaky, červené s bílými znaky, blue merle s bílými znaky, red merle s bílými znaky, jakéhokoliv další zbarvení, vždy s bílými znaky

Skupina:1: Plemena ovčácká, pastevecká a honácká

Charakteristika: border kolie je velice inteligentní plemeno vhodné na jakýkoli psí sport. Borderky nesnáší nic nečíst. Pořád se s nimi musí pracovat a zaměstnávat jejich mozek. Border kolie pochází ze Skotska, kde byla vyšlechtěna především pro shánění ovci do

Fenka Eseja Pekárkové Petry - Slézský hrádek

stáda.Borderka se považuje za nejchytřejší psí plemeno na světě. Hodí se na různé kynologické sporty. Z těch nejznámějších, např. agility, flyball, frisbee, dog-dancing atd...Border kolie je neagresivní plemeno, ovšem pouze pokud má správné vedení - dostatek pohybu a zaměstnání, jinak se z ní může stát nevladatelný pes. Border kolie jsou velmi citliví psi a potřebují jemné vedení, často jsou schopni předvídat povely předem.

Vzhled: borderka má krásné, ladné, rychlé pohyby. Je středního vzrůstu. Jejich váha se pohybuje okolo 19kg. Zbarvení bývá nejčastěji černo-bílé, nesmí však převládat bílá.

Zdroj: web + mé znalosti o tomto plemeni

Autor: Kazdová Kristýna, VIII. A

Arabský plnokrevník

Foto: webové stránky

Arabský plnokrevník

Arabský plnokrevník je druhé nejstarší plemeno koní. Díky arabskému plnokrevníkovi a berberskému koni vznikl anglický plnokrevník, který je znám svou neúnávností a rychlostí. Právě tyto vlastnosti získal anglický plnokrevník díky arabskému koni.

Arabský plnokrevník se vyskytuje v mnoha zbarveních, kdy nejčastěji se vyskytují bělouši.

Arabský plnokrevník je rychlý, snadno ovladatelný, odvážný i vytrvalý a fascinuje svým půvabem a elegancí. Jeho často ohnivý temperament se pojí s mírnou povahou - při kontaktu s ním však člověk potřebuje značný jemnocit.

Arabský plnokrevník

Foto: webové stránky

Arabský plnokrevník není zas tak vysoký. Jeho výška dosahuje od 148cm do 153cm.

Ze zajímavostí: arabský plnokrevník má velmi jemnou kůži, a proto je někdy trochu lechtivý. Při čištění proto používejte raději gumové hřebílko a buďte obzvlášť opatrní, budete-li koně hřebelcovat na citlivých místech – na kyčelních hrbolech, na břiše, na vnitřní stěně stehen a na hlavě.

Autor: Kristýna Kazdová, VIII. A

Mérenský kůň

Původ: Francie

Typ: pony

KVH: 132 - 148 cm

Barvy: černá

Historie: toto plemeno je známo též pod názvem ariéžský kůň. Pochází z francouzských hor. Mérenský kůň je velmi staré plemeno, pravděpodobně potomek původních divokých koní. Později bylo ovlivněno

Mérenský kůň

Foto: webové stránky

orientální krví arabských a berberských koní. Na začátku 20. století začal cílený chov původně zdivočelých koní a roku 1948 byla založena plemenná kniha.

Povaha: tyto koně jsou neuvěřitelně odolní, mrštní a v hornatém terénu se pohybují s naprostou jistotou. Povahu mají laskavou, vstřícnou, jsou vhodné jako rekreační koně i jako jezdecké poníky pro děti.

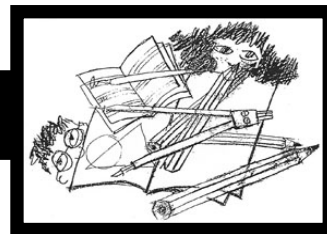
Konstituce: hlava je líbivá, uši malé, žíně jsou bohaté a zvlněné. Krk je krátký. Stavba těla je mohutná, hrudník hluboký, hřbet dlouhý a svalnatý, záď skloněná a ocas nízko nasazený. Končetiny jsou krátké, pevné, kopyta tvrdá a kvalitní, takže se nemusí kovat.

Srst je výhradně černá, v kohoutku mívají 132 - 148 cm.

Využití: mérenský kůň se využívá jako pracovní plemeno do míst, kam se nedostane traktor, jsou dobří soumaři a stále oblíbenější jezdecké koně pro děti i dospělé. Chody mají pohodlné a jen tak se neunaví.

Autor: Kristýna Krajčová, VIII. A

Zdroj: www.cyberserver.cz/71-merensky-kun

Eresus moravicus - samec

Foto: webové stránky

Objevení nového druhu pavouka na Moravě

Milan Řezáč z Výzkumného ústavu rostlinné výroby v Praze dosáhl velkého úspěchu, když na jižní Moravě objevil nový druh jedovatého pavouka. Živočich je jedním z největších a zároveň nejjedovatějších pavouků ve střední Evropě. „Jeho kousnutí může způsobit několikahodinovou horečku provázenou

Eresus moravicus - samička Foto: webové stránky

bolením hlavy,“ řekl v pondělí Řezáč. Pavouk dostal jméno *eresus moravicus*, tedy stepník moravský. Pavouk byl již zařazen do Světového katalogu pavouků. Přestože stepník moravský dorůstá do délky dvou centimetrů, dlouho unikal pozornosti vědců, protože žije v podzemních norách. Stepníka objevil například na Pálavě u Mikulova, v oblasti Bzeneckých pís-

ků nebo na kopci Květnice u Tišnova, který je nejsevernějším místem výskytu tohoto druhu. „Nalézt jej lze v rezervacích chránících zbytky panonských stepí,“ okomentoval nález Řezáč. Stepník moravský byl objevem náhodou. Původně znala věda pouze jediný druh stře-doevropského stepníka - rudého. Němečtí vědci ale v devadesátých letech zjistili, že je i stepník černonohý. Řezáč se jej před osmi lety pokusil nalézt v Čechách a na Moravě. V muzejních expozicích ale narazil na stepníky uložené v lihu, kteří neodpovídali ani jednomu z popsáných druhů.

„Odlišnost je jasně patrná, když pavouky položíme vedle sebe,“ vysvětlil vědec. Nález nového druhu pavouka je ve střední Evropě jedinečný. Drtivá většina byla popsána již v polovině 18. století. Nový druh pavouka byl objeven naposledy v sedmdesátých letech. Od té doby žili mnozí odborníci v domněnì, že v této oblasti na ně již další překvapení na území Čech a Moravy nemůže čekat. Samci stepníka se vyznačují výstražným černočerveným zbarvením připomínajícím berušku. Výrazně větší samice jsou oranžovočerné. Stepník moravský je pozoruhodný i svým způsobem života: první potravou mláďat se stává jejich vlastní matka.

Zdroj: <http://www.novinky.cz/clanek/158073-na-jizni-morave-objevili-novy-druh-jedovateho-pavouka.html>

Autor: Alžběta Pospíchalová, VIII. C

Nový druh sinic

Zvláštní typ sinic, které vytvářejí uskupení připomínající černé hlávky salátu, našel v uplynulých dnech při terénním výzkumu nedaleko české vědecké polární Mendelovy stanice v Antarktidě biolog Jiří Komárek.

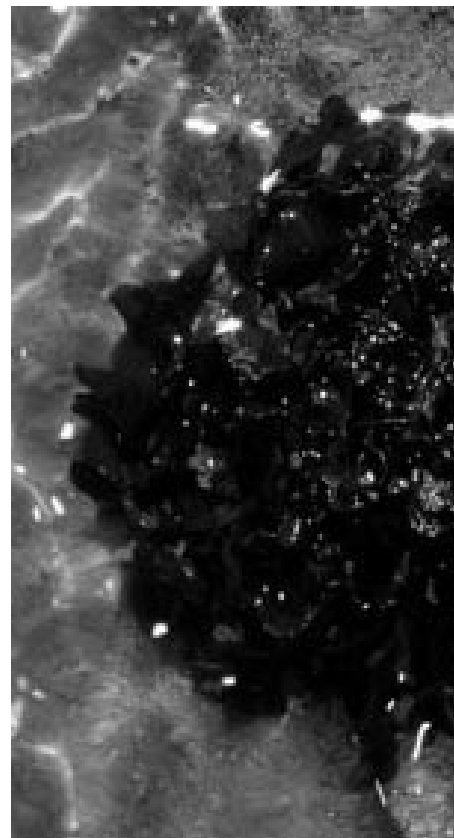
Rostliny jsou zvláštním morfotypem sinic ze skupiny *Nostoc commune*, který nebyl dosud popsán, informoval vedoucí expedice pobývající na stanici Miloš Barták.

Sinice vytvářejí dva až osm centimetrů velké útvary připomínající černé hlávky salátu. Tím se liší od většiny sinic skupiny *Nostoc commune*.

Čeští vědci zkoumají v Antarktidě kromě změny klimatu zejména takzvané antarktické oázy. Jsou to oblasti, v nichž po ústupu ledovce vzniká život v podobě jednoduchých rostlin, tedy sinic, řas, mechů a lišejníků.

Zdroj: <http://www.novinky.cz/>

Autor: Alžběta Pospíchalová, VIII. C

Sinice

Foto: webové stránky

Seznamte se s jezdcem na koni

Parkur

Aleš Opatrný, reprezentant České republiky a jezdecké stáje Opatrný Hořovice, se narodil 18. 9. 1981. Jeho výška je 178 cm a váha 73 kg. Má světle hnědé vlasy a modré oči a jeho koníčkem je lední hokej.

Aleš se stal jezdcem roku v letech 2000, 2001, 2003 a 2004. Jeho působištěm je rodinný ranč jeho otce Václava Opatrného v Hořovicích. Jsou zde dvě jezdecké haly, kolbiště, penzion. Rozloha přilehlých pozemků je 15 ha a kapacita pro 80 koní.

Největšího úspěchu dosáhl Aleš v roce 2000, kdy získal titul mistra Evropy v kategorii mladých jezdců v parkurovém skákání v anglickém Hartpury.

Nejúspěšnější kůň z JS Opatrný Hořovice je Crazy Love. Dalšími úspěšnými koňmi jsou Grand, Supreme Oil Team, Famous, Narewson.

Foto: webové stránky

Zdroj: <http://www.osobnosti.cz/ales-opatrný.php>
Autor: Alžběta Pospíchalová, VIII. C

Lyžařské závody ve Velkém Meziříčí

Lyžařské závody mezi základními školami kraje Vysočina se konaly ve dnech 18. 2. a 25. 2. 2009. Účastnili se jich žáci od 3. do 9. třídy naší školy. Mezi nejlépe umístěné žáky z prvního stupně patří Jakub Mikoláš 5. C, Tereza Švehlová 3. C, Eliška Škorpíková 4. B. Dále také chlapci i děvčata 7. – 9. třídy. Nejúspěšnější byli Petr Janata 7. C, Kateřina Kršková 7. C, Lukáš Bína 8. C a Lucie Stejskalová 9. C, která skončila na krásném 4. místě, které bylo nejlepším umístěním ze všech našich reprezentantů.

Nesmíme také zapomenout na organizátory soutěže, učitele Mikoláše a Kuthana.

I přes velkou konkurenci se naše škola umístila na krásném 7. místě z 31 škol. Všem našim nadějným závodníkům a účastníkům soutěže náleží velká gratulace.

Autor: Zdenka Kolářová, IX. C

Krajský přebor na pražském Strahově

Lehčí atleti se sešli v neděli 25. ledna 2009 v Praze na Strahově. Krajskými přeborníky se z naší školy stali dokonce tři žáci.

Andrej Mitchell z 8. B, který zaběhl úžasný čas 7.95 na 60m. Klára Vejmelková z 8. C s výkonem 8.59s taktéž na 60m a Kateřina Sylvestrová ze 7. B zaběhla krásný čas 21.81s na 150 m.

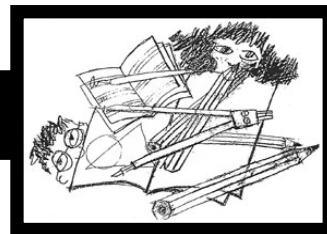
Výborně si ale vedli i jiní sportovci z naší školy, například Jiří Sýkora, který svými vynikajícími výkony vybojoval dvakrát stříbrnou medaili.

Děkujeme rovněž kantorům Josefu Vomelovi a Pavlu Svobodovi, kteří závodníky při soutěži vedli.

Na Strahově soutěžila ale také spousta jiných úspěšných třebešských závodníků, kteří už soutěží za vyšší kategorie.

Z třebešských sprinterů se na start běhu na 200 metrů postavil jenom Václav Bohutinský. Roli favorita splnil a zvítězil (23,75). Josef Bednář si doběhl pro vítězství v běhu na 60 metrů překážek juniorů (8,71). Michael Lujc získal zlatou medaili ve vrhu koulí dorostenců v novém osobním rekordu (13,58). Ani Kamil Běhounek ve vrhu koulí juniorů nenašel přemožitele a zvítězil (14,34). Jeho výkon se stal nejen jeho osobním rekordem, ale navíc splnil limit na mistrovství ČR.

Zdroj druhé části textu (www.atletika.cz)
Autor: Zdenka Kolářová, IX. C

Turnaj v basketbalu

Základní škola Na Kopcích hostila dne 17. března 2009 basketbalisty. Turnaje se zúčastnily základní školy okresu Třebíč.

Naši školu reprezentovali žáci sportovní třídy devátého ročníku: Jakub Cejpek, Damien Diviš, Pavel Mrha, Jakub Kožnar, Radek Nováček, Roman Dobeš a Erik Vidlák. Dále reprezentovali žáci osmého ročníku: Dominik Šustr 8. A, Ivo Bláha 8. A a Jiří Sýkora 8. C.

Tým vybojoval nádherné druhé místo. Reprezentanti zahráli vítězné zápasy se školou T. G. Masaryka, se ZŠ Jaroměřice nad Rokytnou, ZŠ Moravské Budějovice a se ZŠ Na Kopcích. Jediný zápas, který nebyl úspěšný, byl právě finálový, a to s týmem z Jemnice.

Děkujeme všem reprezentantům za výborné výkony a také panu učiteli Vomelovi za přípravu týmu. Gratulujeme!

Autor: Zdenka Kolářová, IX. A

Náš basketbalový tým

Foto: webové stránky

Turnaj v T-bалу

Žakovský turnaj proběhl dne 27. 2. 2009 na Základní škole Na Kopcích a reprezentanty připravovala paní učitelka Radka Poulová.

V družstvu 4. – 5. tříd se naši žáci: Roman Dvořák 4. B, Klára Oborná 4. C, Kamil Novotný, Tomáš Voves, David Štos 5. A, Leoš Rybníček 5. B, Dominik Špaček, Dominik Šidlo, Dominik Jeřábek, Jan Kašík, Milan Poul, Dominik Vrant 5. C umístili na hezkém 5. místě.

Žáci Tobiáš Dvorský 1. A, Matyáš Dvorský 1. A, Marek Krejčířík 2. A, Martin Bělocký 3. A, Nguyen Qwong Minh 3. A, Telmen Tungalak 3. A, Miloš Vostal, Dan Zbránek 3. B, Robin Vávra, Vít Šesták 3. C vybojovali v kategorii 1. – 3. tříd nádherné 1. místo. Gratulujeme.

Autor: Zdenka Kolářová, IX. B

SK Horácká Slavia Třebíč

Sezona 2008/2009

Sezóna pro nás nezačala dobře, zatímco minulou sezónu jsme byli na 7. místě, teď až na dně tabulky.

V naší lize je 16 týmů. Hrajeme 1. ligu, ale ve skutečnosti je to liga druhá, protože je ještě extraliga (O2). Prvních 8 týmů postoupilo do baráže přímo, další 4 týmy se popraly o další dvě místa v baráži. Poslední 4 týmy se zapojily o udržení v 1. lize. Mezi nimi i Třebíč.

Souboj s Mostem

Foto: webové stránky

Souboj s Porubou, Berounem a Mostem skončil pro naše hráče vítězně. Dosáhli celkového počtu 77 bodů a tím se zachránili v lize. Přiřítání bodů je následující: výhra v základní době - 3 body, když po základní době mají oba dva týmy shodně, je prodloužení a to trvá 10 minut a jestli jeden tým dá gól, tak výherce dostane 2 a ti, co prohráli, 1 bod. Pokud se nerozhodne ani v prodloužení, přijdou nájezdy. A je to jako v prodloužení, výhra 2, prohra 1 bod. Poslední zápas byl zajímavý v tom, že hráči zvítězili 7:6 po těžkém boji s Mostem. Hráči slavili udržení v lize tancem na ledu při hudbě.

Můžete se podívat na závěrečné slavení na webových stránkách HS. Můžete si tam taktéž přečíst o našem hokeji. Probíhá také anketa o nejlepší taneční výkon. Podle mne je to Marcel Hrbáček. Můj oblíbený hráč.

Autor: Tomáš Tůma, VI. B

Tanec na ledu

Foto: webové stránky

Život pejska 2. díl

Ahoj, tak jsem tu zase. V minulém díle jsem vám psal, jaký jsem byl neposedný štěňdo a moje vyprávění skončilo, když jsem přijel na cvičák. Strašně jsem se bál, ale vlastně nebylo čeho. Když jsme vystoupili z auta, panička otevřela bránu a najednou jsme byli na takový louce a vypadalo to jako park pro psy. Byly tam různé překážky. Nějaká kladina a tunely a takový věci přes který se ská-

če, no paráda! A mezi těma všema překážkami se honilo všeho všudy tak dvacet psů. Byli tam štěňátka a velcí psi. Kluci a holky a jejich páníčci a paničky. Pobíhali tam všechny možné rasy. Jezevčiči, labradoři, teriéři, kolie, čivavy i kokršpanělové. Malí, velcí, rychlí, pomalí, atleti i tlouštíci. Všichni pejsci tam pobíhali a hráli si spolu. Ale ne všichni dohromady. Pejsci si tam udělali svoje skupiny. Velcí tam pohromadě běhali rychlá a svižná kola přes celý cvičák. Malí pejskové taky běhali a některý malý supertorpéda předběhli i ty velký psiska. Ti pejsci lenoši se na žaru letního sluníčka vyhřívali a nebo jen tak ve stínu očuchávali okolí. Štěňátka většinou seděla vedle svých paniček nebo páníčků, protože se ještě neotrkali a báli se těch velkých pejsků, ovšem některý hravý a hyperaktivní štěňátko (jako já) se přiřadili ke skupince malých pejsků a nebo se spolu ze srandy kousali a hráli si. A nejlepší na tom bylo, že nikdo na nikoho nevrčel a nikoho neodstrkoval. A tak jsme si tam spolu hráli a já si našel spoustu kamarádek a kamarádů. Potom si nás páníčci uvázali na vodítka a vzali si do ruky pamlsky. A učili nás sedni, lehni a ke mně. Jenže mě to šlo ze všech nejmíň. Ně, že bych byl motovidlo, ale proto, že se mi prostě poslouchat nechtělo. Povel „sedni!“ jsem ještě překousl, ale za boha jsem si nechtěl lehnout. Panička se do mě i dokonce silou opírala rukama, až se mi rozjízďely nohy, ale já jsem si prostě nechtěl lehnout, tak jsem si nelehnul. Bylo to prostě

Rolf se svými psími kamarády

Foto: K. Němcová

parádní. Žádná dřina, jenom zábava. Jak pro páníčky, tak pro pejsky. A někteří páníčkové si dokonce i pořádně zasportovali. Konkrétně i ta moje. Protože my, co neumíme přivolání, tak když nás pustili, tak jsme utíkali a nedali jsme se chytit a páníčci samozřejmě běhali za náma a marně se nás snažili lapit. Chvilkami už chudáci vypadali vyčerpaně a bezmocně a

Výlet k Velkému javoru

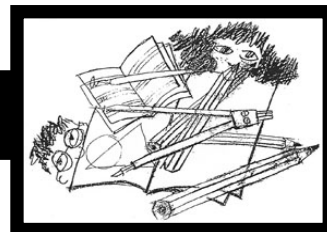
Foto: K. Němcová

o to víc nás to bavilo. Po prvním dnu na cvičáku jsem byl nadšen, stejně jako panička. Ale ta ne proto, že bych pomohl, ale proto že jsem byl vyčerpaný a neničil jsem byt. A tak jsme tam začali chodit pravidelně a já jsem začal pomaličku, ale jistě poslouchat. A když už jsem trochu povyrostl, tak jsem začal chodit i na hodiny tréninku agility. A právě tam jsme běhali přes ty překážky. Prvně jsem se bál jít přes kladinu, ale potom jsem přes ni běhal jako torpédo. A panička běhala se mnou. A víc než to, že by tam se mnou běhala, byla vyčerpaná z toho, že ona padla a já jsem ještě běhal po doma a kousal, co se dalo. Moje panička se seznámila s páníčkou od Jessie (Verčou), od Casey (Pet'ou), od kámoše Dennyho (Kikinou) a od kamarádek Jackey a Ariel (Kát'ou a Terkou). A jednou jsme šli na dlouhou procházku k Velkému Javoru asi dvacet kilometrů. Šli jsme celý den a já jsem až do posledních chvil šlapal, ale doma jsem padl jak podřátek a nožky mě bolely ještě druhý den. Jenže po pár měsících na mě přišla puberta a já měl pořád nutkání dělat blbosti. Léto i podzim bylo tatam a začala zima. A se zimou začala i moje veliká dlouhá puberta. A takový blbosti, co já jsem vyváděl, jste ještě jistě nezažili, tak se nechte překvapit do dalšího dílu, na vyprávění o mé psí pubertě.

Tak páško, milí čtenáři, u dalšího dílu se na Vás těší Rolfík se svou páníčkou.

Haf !

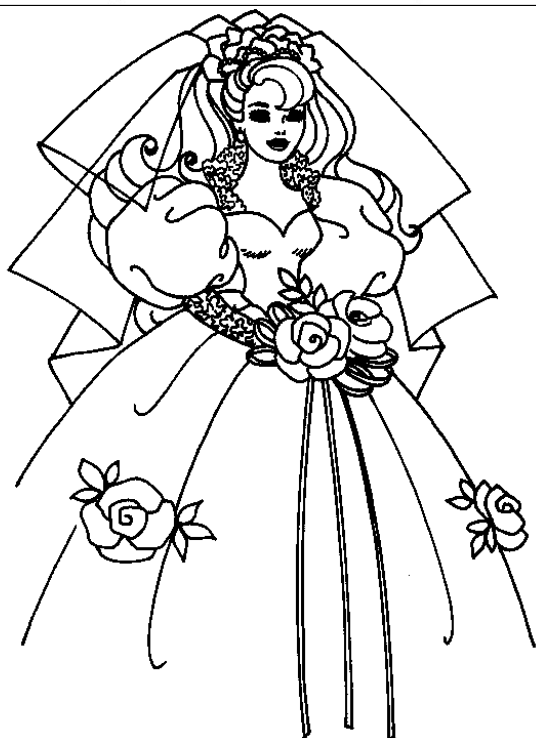
Autor: Kamila Němcová, VII. C

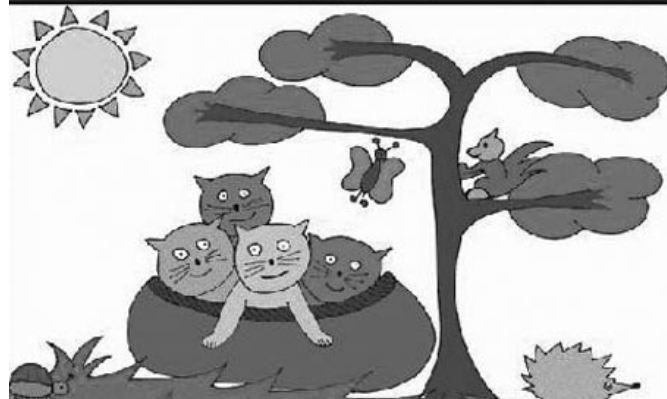
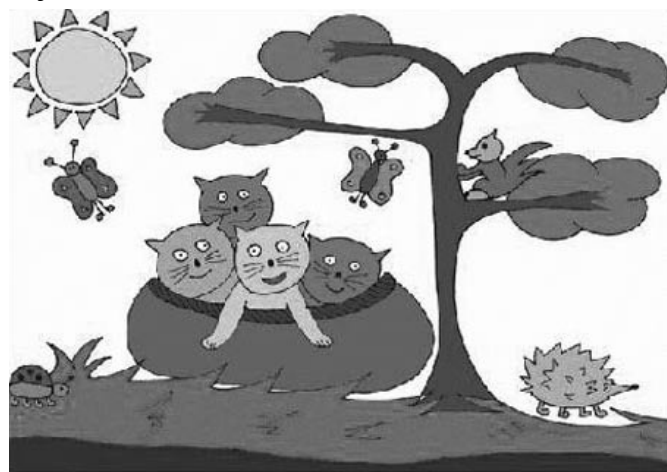
Vybarvi si obrázky

<http://www.coloriez.com>

Najdeš 5 rozdílů?

Připravila: Liliya Moldovan

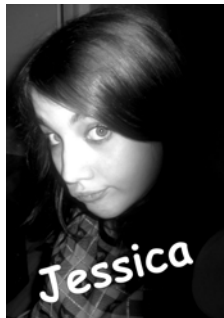

BOJ O KLUKA

(fotostory)

Alexandra Kubíčková

Dana Kopuleťá

Jana Dvořáková

Kateřina Kršková

Michaela Čahová

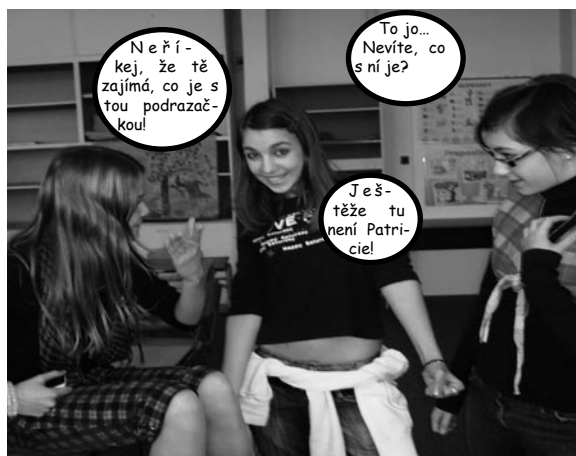
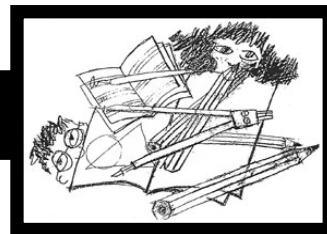
Herec si přeje zůstat
v anonymitě

Další den se s Patt ve třídě nikdo nebaví. Vůbec to nemůže pochopit...

Patt doma.

Patt je tak zoufalá, že další den raději ani nejde do školy...
Ve škole

Strhne se nesmyslná hádka.

Další den ve škole

Holky se před školou zase pohádají... Brečící Patt utíká domů. Ale nevšimne si, že se k přechodu pro chodce blíží auto...

O 5 minut později...

Patt leží na silnici a nehýbe se. Zrovna jdou kolem holky a uvidí ji. Zavolají záchranku.

O 3 měsíce později. Patt už je zpátky ve škole...

PONAUČENÍ

Všichni, a to nejen děti, se raději koukejte, jestli nejede auto, když zrovna budete chtít přejít přes přechod, nebo se vám stane to, co Patricii, nebo dokonce i něco horšího.

Děkujeme všem žákům VII. C, kteří se na tvorbě fotostory podíleli.

Autor: Jana Dvořáková, Klára Matoušková, VII. C

Foto: Klára Matoušková, VII. C

Myšák Majki - vyprávění pokračuje

Majkiho útěk před kočkou

V minulém díle Majki utíkal před nebezpečnou kočkou. Majki utíkal hodně rychle, ale kočka je rychlejší. Kočka už chlamstla, ale Majki hbitě uhnul na plošinu, která vedla na spodní palubu, kde se chvíli honili. Tam ale Majki nevěděl, jak ji má setrást, tak vyběhl zpět nahoru. Majki teď zahnul doprava, udělal si malý náskok, protože kočka uklouzla v zatáčce. Potom zahnul doleva, aby se mohl dostat na druhou stranu lodi. Zahnul, ale stala se hrozná věc. Uklouzlo mu to a on narazil do smetáku, který byl položen přímo přes cestu. Smeták se roztočil a narazil spodkem do kbelíku a ten se rozletěl přímo na kočku. Kočka se moc lekla a nevěděla, co má dělat, kbelík se na ni překlopil. Začala vyvádět jako pomínutá a spadla z paluby do moře. Kuchař, který se šel podívat, co se tam děje, zavřel do lodního telefonu: „Člověk přes palubu!“ Což si trochu spletl, protože kočka není člověk, ale to je jedno. Vzal záchranný kruh a skočil do moře. Kočka byla úplně vyčerpáná, a tak ji posadil na kruh. Přiběhli další námořníci a kapitán dal zastavit loď. Kuchař si vlezl do kruhu, promočenou kočku vzal do ruky a námořníci je vytáhli na palubu, což nebylo tak lehké, protože kuchař nebyl lehký ani hubený, ale nakonec se jim to podařilo. Kuchař kočku vzal zpátky do kuchyně a položil ji k troubě, aby uschla.

Majki odpočívá

Majki byl po té honičce velmi unavený, a tak hledal nějaké místo, kde by se mohl schovat. Chvilí se rozhlížel. Když nic nenašel, rozešel se na horní palubu. Pohled mu zabrousil na záchranný člun. Dohopkal k němu a zalezl pod jeho plachtu. Uvnitř našel deky a spoustu jiných věcí. Slunce zapadlo a Majki se zachumlal do deky a usnul.

Pokračování příště

Autor: Tomáš Tůma, VI. B

Dokážete napsat svůj životopis?

Nevíte, jak na to? Nevadí. Zebry, psi, kocouři, či dokonce mamuti Vám rádi poradí.

Zebra stepní

Jmenuji se Sylva Proužkatá. Narodila jsem se 24. dubna 1989. Bydlím s kamarády ve výběhu 2+1 v Liberci.

Můj otec je již v důchodu v přílehlé zoologické zahradě pro dožívající zvířata, matka zastává funkci prodavačky ve velkém rodinném obchůdku se suvenýry z Afriky, které nám dodávají naši blízcí příbuzní. Mám také mnoho sourozenců, o kterých ani nevím, avšak moje vlastní sestra Stela pracuje jako chůva pro opuštěná a osiřelá zebří děťátka. Nyní jsem svobodná a ve výchově držím šestiletého syna.

Mohu se pochlubit dokončenou atestací v oboru kultivovaného chování či dlouholetou praxí s dětmi, umím se doslova poprat o jídlo. Zajímám se o naši srst, vytrvalostní běh i kvalitu potravy. Zúčastnila jsem se také výstavy zeber ČR.

Můj zdravotní stav je dobrý, neprodělala jsem žádné těžké nemoci, občas mám však mírné problémy se srstí.

V budoucnu bych chtěla být zaměstnána jako učitelka tance.

Mám smysl pro rytmus i hudbu, ovládám mírně hru na píšťalu, o prázdninách jsem absolvovala rychlokurz společenských tanců.

V Liberci 2.3.2009 Sylva Proužkatá

Autor: Petra Bartejsová, VII. C

Proužek

Jsem zebra, jmenuji se Proužek. Narodil jsem se 8. srpna 1995 v jihlavské zoologické zahradě. Zde bydlím i nyní. Moji rodiče žili dlouhá léta ve volné přírodě, ale později je odchytily lidé a zajali do jedné africké zoologické zahrady. Po roce byli převezeni do Jihlavy, kde nakonec zůstali. Později jsem se narodil já. Moje matka zemřela při porodu, takže mám jen otce. Nevím, jak se žije ve volné přírodě, ale mně se v zoo líbí. Každý den zde dostanu najíst, moc pěkně se o nás starají. Mám dlouhé silné nohy, takže dokážu běžet docela rychle. Nemám prsty jako lidé, ale mám kopyta. Na hlavě mám středně velké uši. Mám protáhlou hlavu jako kůň, vlastně vypadám celý jako kůň až na to, že jsem celý bílý s černými pruhy. Baví mě běžet a skákat přes

různé překážky. Jednou do roka se zúčastňuji soutěže o nejkrásnější zebra zoologické zahrady, kterou jsem už dvakrát vyhrál. Před měsícem jsem si zlomil nohu, takže musím podstoupit rehabilitace, jinak je můj zdravotní stav dobrý. V budoucnu bych se chtěl podívat do volné přírody.

Autor: Libor Jurek, VII. C

Zebra Sára

Narodila jsem se 28. 2. 2006. Mám další dvě sestry a jednoho bratříčka. Sestry se jmenují Klárka a Barborka. Můj mladší bratříček se jmenuje Filípek. Klárka se narodila 18.1. 2000. Je přesně o rok starší než Barborka. Filípek se narodil 14. 5. 2008.

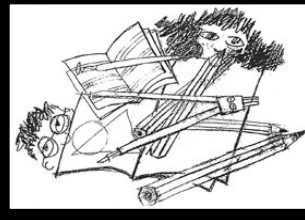
Jsme velká rodina. Nežije s námi jen tatínek a maminka, ale ještě dvě babičky, dva dědečkové, 29 bratranců a sestřenic, sedm strýců a šest tetiček. My nikde nebydlíme, jen přespáváme pod vysokými stromy a keři při našich dlouhých cestách za potravou.

Moje nejlepší zábava je závodění s mým 18. bratrancem od tety Lízy. Jsem o něco rychlejší, můj tatínek říká, že až vyrostu, budu nejrychlejší zebra na světě. Moje oblíbená barva je černá a bílá. Nevím proč, ale všechny zebry mají na zádech pruhy těchto barev. Mám hodně oblíbených jídel, ale nejlepší je, když se mi podaří najít čerstvou travu a hodně čerstvé vody. Chtěla bych se někdy podívat na místo, kde bych potkala i trochu chladna, protože už mě někdy teplo otravuje.

Autor: Nikola Vlachová, VII. C

Zebří mládě Pepindo

Je krásný, slunečný a klidný den na poušti. Avšak něco tu ruší ono krásné ticho. Jsem to já, jak vydávám ty podivné skřeky. Vidím všude běžet svobodné a přirozené tvory, kteří jsou mi velice podobní. Většina těchto tvorů běhá rychle a vytrvale. Doufám, že až vyrostu, budu běžet ještě lépe než oni. Jenže

na to jsem ještě moc malý, poněvadž jsem se právě narodil. Maminka už ke mně pádí s mnoha dobrotami. Nese mi trávu, kůru, listy, poupata a šťavnaté ovoce. Už se těším !!! Kousek opodál vidím nějaké podivné zvíře. Má dlouhý krk, ale na rozdíl od nás na něm má skvrny, ne pruhy. To je mi ale podivné zvíře ! Celou tu dobu co tu ležím nebo spím, přemýšlím, jestli tito velcí tvorové byli někdy mali jako já ! To je DILEMA !!!

Autor: Šárka Janíková, VII. C

Kocour

Narodil jsem se 14. 5. 2003 v odlehle vesnici jménem Kocouří. Nyní bydlím v seníku na starém statku. Můj otec kocour Emil je bez práce a žije si na volné noze. Moje matka kočka Micka je lovkyně myši. Moji mladší sourozenci jsou učením matkou loveckým dovednostem a schopnostem. Já jsem dočasně pracoval jako prodáváč v řeznictví. Díky tomu jsem také schopný lovec myši, stejně jako většina koček a kocourů.

Minulý rok jsem byl vyhlášen vrchním diplomatem koček. Od té doby zastávám tuto funkci a jsem na to patřičně hrdý. Dále se zajímám o sport, už třetím rokem chodím do kroužku atletiky, kde slavíme četné úspěchy. Z literatury mám nejraději knížku Kocour Mikeš a různé sbírky zákonů koček.

Můj zdravotní stav je dobrý, neprodělal jsem žádné závažné nemoci, jen mám jedno ucho trochu natržené a kvůli tomu hůře slyším. V budoucnu bych chtěl vyřešit problém nerovnoprávnosti mezi kočkami a kocoury.

V Kocouří, 2. 3. 2009 Bob Kocour

Autor: Tomáš Bartejs, VII. C

Psí život (Andy)

Jsem v parku a páníček mi právě hází hračku, ale moc se mu nechce. No to abych Vám vyprávěl svůj příběh tedy sám pěkně od začátku.

Jmenuji se Andy. Narodil jsem se 24. 2. 2007 v Třebíči a jsou mi dva roky. Jsem bílý, což je nevýhoda, protože se páníček pořád zlobí, že jsem špinavý. Bydlíme v osmi-patrovém paneláku ve čtvrtém patře. Byt má dva pokoje, ale já mám svůj pelíšek na chodbě mezi pokoji. Páníček mě chodí venčit dvakrát denně. Brzy ráno, když jde do práce, a pak odpoledne, když se vrací. Každé ráno mi do mé misky nasype nejoblíbenější žrádlo granulí, které nejraději zapíjím vodou.

Rád si hraji v parku, mazlím se a skotačím. Do parku se těším také proto, že se tady každé pondělí a v neděli v jednu hodinu po obědě potkám se svou kamarádkou Lily. Je s ní legrace a velká zábava, ale škoda, že se vídáme jenom dvě hodiny dvakrát týdně, protože páníčci se nemají moc v oblibě, a tak si hrajeme někdy sami potají, aby nás nezpозorovali, když jsme spolu. Nám to ale nevadí, vystačíme si i bez nich.

Takový je tedy můj život. Klidný a neuspěchaný. Páníček mi už zase hází hračku! Tak já už běžím!

Ahoj ANDY

Autor: Eva Maloňová, VII. C

Životopis mamuta

Narodil jsem se 1. ledna 2009 př. n. l. v Kalifornii.

Můj otec Žabožrav Mamutov je vůdcem našeho stáda, což je velmi obtížná funkce. Moje matka Dupavice Mamutovna hlídá, aby nikdo nespadl do žádné díry, co na nás chystají pralidé. Mám sestru, která se jmenuje Šláplochobotnice Mamutovna, učí se správně používat chobot, je ještě malá.

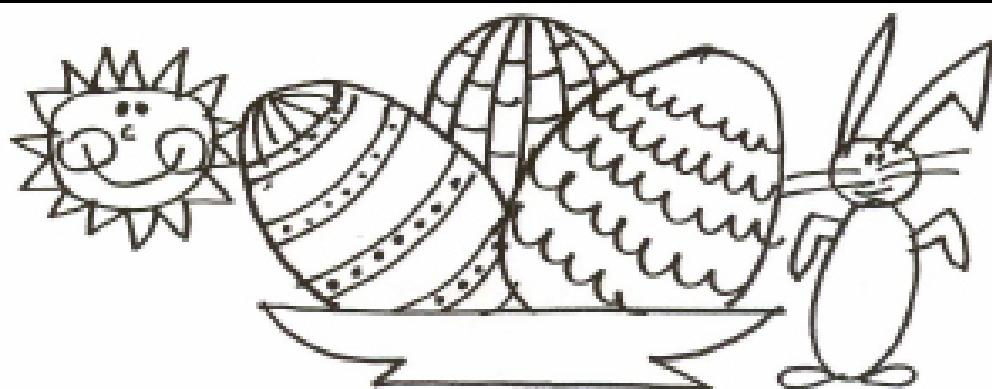

Do školy jsem nikdy nechodil, ale můj otec a matka mne naučili vše, co budu jako mamut potřebovat. Umím trhat listy z vysokých stromů a také dobře rozumím řeči, kterou se baví ostatní zvířata. Rád si hraju se svou mladší sestrou a taky rád pozoruju dovádějící opice.

Můj zdravotní stav je dobrý, mimo smrti jsem neprodělal žádnou vážnou chorobu. V budoucnu bych chtěl být vůdcem stáda jako můj otec.

V Kalifornii 28. února 2009 (ze záhrobí)
Dutohlavec Mamutov

Autor: Lucie Novotná, VII. C

*Vážení rodiče,
velice rychle se blíží Velikonoce, čas začátku jara.
Zveme Vás a Vaše dítě k nám do školy na*

VELIKONOČNÍ DÍLNIČKY.

*Vaše dítě si na nich bude moci vyrobit pěkné dárečky:
VELIKONOČNÍ PERNÍČKY, BERUŠKU,
KOŠÍK S VAJÍČKY, NARCIS, JARNÍ MOTIV,
VELIKONOČNÍ MLS, OBRÁZEK WSPK*

ČTVRTEK 2. 4. 2009

15⁰⁰ - 18⁰⁰ hod.

třídy v přízemí ZŠ Benešova

S sebou si nemusíte přinést žádný materiál, vše dostanete na místě.

Každá z dílniček stojí 5,- Kč.

Těšíme se na Vaši návštěvu !